

baptistu vēstnesis

Reizēm lielas zemestrīces izmaina konkrēto vietu līdz nepazīšanai. Rodas jauni pakalni un ielejas, jaunas ūdenstilpes un ainavas. Kad tas noticis, tad vecās kartes vairs nav lietojamas un kādreizējie orientieri nav atrodamī. Viss ir pilnīgi savādāk.

Lieldienu vēsts kā zemestrīce ar postošu un radošu spēku līdz nepazīšanai izmaina dzīvības un nāves ainavu. Tur, kur pirms tam būtu jāmeklē kāda stingrāka vieta, lai ko būvētu, tas vairs nav jādara. Tur, kur pirms tam ceļš atdūrās pret nepārvaramiem šķēršļiem, tagad paveras jauni, elpu aizraujošu ainavu plašumi, un ceļš turpinās. Tomēr tādas lielas izmaiņas, lai arī ļoti labas, rada apjukumu. Šķiet, daļu no šī Lieldienu dzīvības un nāves zemestrīces radītā apjukuma izsaka apustulis Pāvils.

“Jo dzīvot man ir – Kristus un mirt – ieguvums. Bet, ja dzīvot miesā man ir darba auglis, tad es nezinu, ko lai izvēlos? Mani spiež no abām pusēm; es kāroju atraisīties un būt kopā ar Kristu, kas ir daudz, daudz labāk. Bet jūsu dēļ nepieciešams palikt miesā.” (Filipiešiem 1: 21-24)

Sveicu Jūs ar Kristus Augšāmcelšanos un novēlu šo Lieldienu zemestrīces apjukumu, kas liek gribēt būt gan šeit uz zemes, gan Mūžībā!

Jūsu **Pēteris Sproģis**

LBDS bīskaps

Šogad „Baptistu Vēstnesis” aicina mūs labāk iepazīt, pārdomāt un praktizēt garīgās disciplīnas. Tas ir veids, kā aktualizēt LBDS vīzijas 3 vērtības: kristocentrisks, misionāls, pavairoties spējīgs. BV aprīļa numurā aicinām vairāk iepazīt svētku svinēšanu kā garīgo disciplīnu.

Garīgā disciplīna – svētku svinēšana

Svētki ir katras ģimenes, nācijas un kultūras neatņemama sastāvdaļa. Lai arī svētki ir tik dažādi un atšķirīgi, katram tie ir ar savu nozīmi. Pamatā svētki tiek svinēti, lai kaut ko pieminētu vai atcerētos, lai arī reizēm tie ir tā iegājušies tradīcijās, ka cilvēki vairs nespēj atcerēties svētku patieso jēgu un nozīmi. Svētki patiek visiem. Mēs ar nepacietību tos gaidām. Kāds ar nepacietību gaida, kad varēs svinēt nedēļas nogali, cits dzimšanas dienu vai latviešu Jāņus. Svinēt var dažādi. Kādiem svinēšana nozīmē pavadīt laiku ar draugiem, radiem vai ģimeni. Citiem svinēšana nozīmē sēdēt pie bagātīgi klāta galda vai arī kopīgi dalīties atmiņās. Ir jāpiekrīt, ka reizēm cilvēkam svinēšana ir tik svarīga, ka tiek aizmirsta patiesā svētku nozīme un iemesls, kādēļ šie svētki tiek atzīmēti.

Kāpēc jāsvin?

Svinēt svētkus nav tikai cilvēku izvēle labi pavadīt laiku. Patiesībā Bībelē Dievs pat ir pavēlējis jeb aicinājis mūs svinēt. Kas ir svinēšana? Ko mēs, skatoties Bībelē, varam secināt, kādēļ Dievs aicina svinēt?

Ja skatāmies Bībelē, tad Dieva aicinājums svinēt bija kaut kas vairāk nekā radu vai draugu sanāksšana kopā, lai daudz un labi paēstu. Dievs aicināja svinēt, lai Viņa ļaudis novērtētu un pateiktos Dievam par to, ko Viņš bija darījis. Dievam tas bija tik svarīgi, ka Viņš pat deva specifiskas instrukcijas, lai Izraēla ļaudis īpašos svētkus nepadarītu par vienkāršu pasēdēšanu, bet lai tie atgādinātu par to, ko Dievs bija darījis. To varam lasīt, piemēram, 2.Moz.12:14-20 vai 3.Moz. 23. Dievs aicināja Izraēla tautu svinēt dažādus svētkus, kas atgādināja par Dieva varenību, labestību un klātbūtni. Pashā, Purima, neraudzētās maizes svētkus un citus. Acīmredzot Dievs ļoti labi zināja, ka cilvēku

atmiņa ir īsa, lai ikdienā atcerētos, ko Dievs darījis. Un Viņš iedibināja īpašus svētkus, kas gadu no gada Izraēla ļaudīm ļāva atkal no jauna pašiem sev atgādināt Dieva lielos darbus. Reizēm mūsu ilgas un lūgšanas pēc kaut kā ir dedzīgas, bet

Reiz mēs visi būsīm daļa no lielām svinībām.

mūsu pateicība ir ļoti pieticīga, pasīva jeb, citiem vārdiem sakot, – nekāda. Tik ātri mēs aizmirstam to, pēc kā reiz esam skaļi saukuši uz Dievu. Tādēļ, manuprāt, svinēt svētkus ar nozīmi, lai pateiktos par to, ko Dievs darījis, ir ļoti vajadzīga prakse katra cilvēka dzīvē. Svētki, pat ja tā ir dzimšanas diena, var būt kaut kas vairāk nekā tikai pasniegt dāvanas un apēst torti. Tie var būt svētki, kad svinam to, ka Dievs ir dāvējis šo dzīvi, un mēs esam varējuši nodzīvot vēl vienu aizraujošu gadu.

Simboli ar jēgu

Lai svinēšana būtu kvalitatīvāka, ar pareizu nolūku, Dievs lika izmantot dažādus elementus, kas simboliski atgādināja par to, ko Viņš bija darījis. Šie elementi bija arī ļoti labs veids, kā paskaidrot citiem svētku patieso nozīmi. Piemēram, Pashā svētkos galdā tiek likti dažādi ēdieni. Katram ēdienam ir sava simboliskā nozīmē, kas ļauj paskaidrot svētku patieso jēgu: neraudzēta maize, kas atgādina par nakti, kad Izraēls atstāja Ēģipti, un nebija laika raudzēt mīklu, tāpēc cepa neraudzētu maizi. Vai arī sālsūdens, kas atgādina par Dieva un cilvēku asarām verdzības gados. Cepts jērs, kas atgādina, ka Dievs izglāba visus pirmdzimtos namos, kuru durvju stenderes

bija notriektas ar jēra asinīm. Kad viesi sanāca pie galda, nama saimnieks visa vakara gaitā (ievērojot zināmu kārtību un rituālus) paskaidroja katra ēdiena nozīmi, tā veidojot veselu stāstu. Šāds svinēšanas veids bija lieliska iespēja mācīt un nodot tālāk nākamajai paaudzei gan savas tautas vēsturi, gan arī vēsti par to, cik varens un žēlastības pilns ir Dievs. Bērni ēda, klausījās un pateicās Dievam.

Arī Jēzus iedibināja sava veida svinēšanu, un tas ir Svētais vakarēdiens (Mat.25:26-30). Lai arī svinot Svēto vakarēdienu, mēs pieminam Jēzus nāvi, tomēr, baudot maizi un vīnu no biķera, mēs svinam uzvaru pār grēku un nāvi.

Arī pirmie kristieši nāca kopā svētdienā, jo viņi vēlējās svinēt Jēzus augšāmcelšanos. Katra pirmo kristiešu sanāksšana kopā bija kā svētki, kuros viņi atgādināja cits citam Jēzus uzvaru pār grēku un nāvi.

Taču Bībele mūs aicina svinēt ne tikai to, kas bijis. Lai arī šajā pasaulē ir pietiekoši daudz sāpju un ciešanu, svētki mums var būt kā labs atgādinājums, ka reiz pienāks diena un mēs visi būsīm daļa no lielām svinībām kopā ar Jēzu Debesis (Mat.22:2-14). Mums ir iemesls svinēt, jo, līdzīgi kā pazudušais dēls, arī mēs reiz bijām pazuduši, bet tagad esam atjaunojuši attiecības ar Dievu. Tie ir svētki, kurus nevis mēs esam noorganizējuši, bet gan mūsu Tēvs – paši labākie svētki. Lai arī šī dzīve reizēm ir sāpju un izaicinājuma pilna, mēs varam šodien svinēt un priecāties, ka esam drošajās Tēva rokās, un pienāks diena, kad mēs sēdēsim pie kāzu mielasta galda, kur nebūs nedz sāpju, nedz asaru, nedz ciešanu. Tādēļ svinēsim ne tikai to, kas bijis, bet arī to, kas vēl būs – lai tie ir kā mazi pirms-svētki, gaidot lielos svētkus.

Kaspars Šterns

Bīskapa vietnieks jaunu draudžu dibināšanā, Misijas draudzes Ādažos mācītājs

KĀ PRAKTIZĒT SVINĒŠANU

- 1) Nesvini viens, bet kopā ar citiem. Aicini uz svētkiem gan kristiešus, gan nekristiešus. Svētki ir lieliska iespēja sadraudzēties ar dažādiem cilvēkiem un labs iegants pastāstīt, kādēļ jūs svinat. Svētki ir laba iespēja sadraudzēties un liecināt par to, ko Dievs jūsu dzīvē ir darījis.
- 2) Pielietojiet radošus veidus, kā svinēt svētkus. Izdomājiet, kādi simboli vai citi elementi svinību laikā varētu paskaidrot svētku dziļāko nozīmi vai parādīt, apliecināt Dieva darbu jūsu dzīvē. Īpaši tas varētu patikt bērniem. Piemēram, savā ģimenē mēs katru gadu, kad mūsu dēliem ir dzimšanas diena, taisām „gada laika apli”. Jubilārs iet apkārt no pērlēm izveidotā aplī, kas sastāv no vairākām krāsām, simbolizējot četrus gadalaikus. Ejot pa solītim uz priekšu, tētis vai mamma stāsta citiem bērniem, kas katrā no gadalaikiem īpašs noticis jubilāra dzīvē. Mēs parasti cenšamies arī uzsvērt Dieva lomu viņa dzīvē.
- 3) Sanākot svētdienās kopā kā draudzei, atgādiniet, kādēļ jūs nākat kopā. Pieminiet Kristus nāvi un sviniet Viņa augšāmcelšanos. Tas nozīmē to, ka no vienas puses dievkalpojuma vai jebkurai kristīgai sadraudzībai ir jābūt patiesi dziļai un pārdomu pilnai, bet tajā pašā laikā tai arī jābūt pacilājošai, iedrošinošai, cerību pilnai, ka kādu dienu mēs svinēsim kopā ar Jēzu. Iespējams, jūsu draudzē ir jāpamaina dievkalpojuma formāts, lai tajā būtu šie divi svarīgākie akcenti.

Dievs grib, lai iemācāmies cīnīties

Intervija ar Valmieras draudzes locekli un BPI 1. kursa studentu Lūkasu Balodi.

Tu nāc no lielas baptistu dzimtas. Cik liela un kāda tam ir nozīme tavā dzīvē?

Tu esi svētīts, ja uzauz kristīgā ģimenē, kur par tevi lūdz, rūpējas. Piedzīvo mīlestību, kas plūst no tik daudz cilvēkiem. Liela svētība manā dzīvē ir bijis mans vecvectētiņš.

Lepojos, apbrīnoju viņu, kad uzzinu, kāds viņš bijis, kā gājis cauri kariem. Nesen lasījām vēstuli, kuru viņš karā laikā rakstījis uz mājām, nezinot neko par to, kas notiek ar viņa ģimeni. Katrs vārds tajā stāsta par vecvectēva pilnīgo paļāvību uz Dievu. Viņš Bibli lasīja uz ceļiem. Mani iedvesmo tas, kā viņš, būdams pamatīgs dzērājs, kad sastapa Dievu, kļuva par īstu Dieva vīru. Tāpat es nedaudz ar skaudību skatos uz draugiem, kas pirmie no savas ģimenes atrod Dievu. Viņi būs pirmie, kas aizsāks savas dzimtas, tie, caur kuriem viņu bērni un bērnu bērni tiks svētīti. Viņi ar savu lēmumu uzticēties Dievam mainīs tik daudzas dzīves.

Bez visām šīm svētībām uz mani kā mācītāja dēlu, bērnu, kas aug kristiešu ģimenē, bijis spiediens vienmēr būt pareizam. Tā nav patīkamākā sajūta. Es gan tik un tā pamanījos izdarīt palaidnības, par kurām neviens neuzzināja. Nu, vienreiz ar brāļiem gandrīz nodedzinājām dzīvokli...

Kā tu atradi Dievu?

Pirmajā klasē man bija ļoti labs draugs, kuram stāstīju par Jēzu. Viņš ienāda Dievu, jo viņa vecāki izšķīrās, kaut gan viņš lūdza Dievam, lai viņi paliek kopā. Pēc pāris mēnešiem arī mani vecāki izšķīrās, un tad man bija izvēle: vai pateikt – Dievs, Tevis nav, es Tevi ienīstu, vai noskaidrot, kāpēc Viņš pieļāva to, ka arī mani vecāki izšķīrās. Tā kā mans draugs gāja pirmo ceļu, es izvēlējos otru. Sāku lasīt Bibli. Sākumā bērnu, pēc tam īsto, lūdzu un meklēju atbildes, kāpēc Dievs ir tāds vai šāds.

Jau kopš bērnības lūdzu Dievam, lai Viņš man kaut kā parādās, lai atveras debesis un, kā Lauvu Karalis uz Simbu, Viņš runā ar mani, pasaka man – tu esi glābts, Lūkass! Nekas tāds gan nenotika. Tā kādā parastā 12. oktobra dievkalpojumā vienas dziesmas laikā jutu, ka kāds it kā apskauj manu sirdi. Man sāka birt asaras. Izgāju ārā, skatījos spogulī un nesapratu, kāpēc raudu. Sakārtojos, atgriezos zālē, kur joprojām skanēja tā pati dziesma, un atkal sāku raudāt. Gāju atpakaļ uz labiercībām, atkal sakārtojos un atgriezos zālē, bet tas atkārtojās arī trešo reizi – jutu, ka mani kāds apskauj no iekšpuses. Vēlāk uzzināju, ka slavētāji kaut kā sapratuši, ka dziesma jāturpina dziedāt ilgāk nekā paredzēts...

Vakarā, kad tētis ienāca manā istabā,

es viņam izstāstīju, kas ar mani noticis. Tētis teica, ka tas bijis Jēzus, kas mani apskāvis. Viņš man parādīja Jāņa 1. vēstuli 1:9, kur teikts, ka tad, ja atzīstamies savos grēkos, Viņš ir uzticams un taisns un šķīsta mūs no visas netaisnības. Izlasīju arī pārējos šīs nodaļas pantus, un man vairs nebija jautājumu. Tajā vakarā es pieņēmu Jēzu kā savu Kungu un Glābēju. Šis lēmums pamatīgi mainīja mani, manu attieksmi. Pat sīkumos. Piemēram, pirms tam kaitināju māsu un brāļus, pēc tās reizes es to vairs nedarīju, man pazuda visi apsūkšanās vārdi.

Kādas ir tavas attiecības ar brāļiem un māsu?

Līdz 14 gadu vecumam biju kā skabarga – kaitināju jaunāko māsu, brāļus, un man to ļoti patika darīt. Kad vecāki izšķīrās, noslēdzāmies pret visiem apkārtējiem, bet savā starpā iekšēji satuvinājāmies. Mums visiem joprojām ir labas attiecības. Varam izrunāties par visu, cits no cita neko neslēpjām. Mans vecākais brālis strādā *Valmieras mēbelēs*, vidējais apgūst automehāniķa arodu, es vienīgais tāds ar novirzēm – aizgāju garīgā darbā. (*Smejas.*)

Vai ģimene atbalstīja šo tavu lēmumu?

Mamma joprojām atceras, ka tad, kad esmu piedzimis, vienā no pirmajām reizēm paņemot mani rokās, viņai ienākusi prātā doma, ka es būšu vai nu ārsts, vai mācītājs. Visi zināja, ka aiziešu šajā virzienā pat pirms es pats to uzzināju. Aizbraucot ciemos, arī citi cilvēki bieži teica, ka būšu mācītājs. Es tam pretojos. Arī tad, kad Kaspars Šterns man piezvanīja un aicināja pieteikties BPI, teicu, ka to nedarīšu. Biju pārliecināts, ka stāšos Vīdzemes augstskolā un apgūšu biznesa lietas, lai varētu atbalstīt kalpotājus. Kaspars noklausījās manās pārdomās un teica, lai vēl lūdzu Dievu par to. Es tā arī darīju. Dievs atbildēja, un Viņš mani tomēr aizveda uz BPI.

Kā Viņš to darīja?

Tas noteikti bija garš process. Būdams septiņgadīgs puika, sapņoju, ka reiz būšu mācītājs. Biju iztēlojies, ka 19 gadu vecumā sludināšu.

Mana pirmā kalpošana draudzē bija pienest mācītājam ūdeni, kad viņš sludināja. Tad no 15 gadu vecuma biju svētdienas skolas skolotājs, pēc tam iesaistījies jauniešu komandā. Kad man bija tikai 18, draudze mani ievēlēja par diakonu.

Liela loma visā šajā gatavošanās procesā bijusi DRAFTAM. Esmu arī viens no pirmajiem DRAFTA nometņu dalībniekiem. Atceros, kā mums pirmajā nometnē bija jāpumpējas. Ja tici Jēzum, tad desmit reizes jāpiepumpējas, tad atkal un atkal pa desmit

reizēm... It kā sīkums, bet toreiz, 14 gadu vecumā, šis vingrinājums man izmainīja dzīvi. Bieži vien, kad kalpošanā nevarēju izturēt un gribējās visam atnest ar roku, man bija lielas

Lūkass Balodis

cīņas ar sevi, ar apstākļiem, tad galvā skanēja jautājums – padosies? Bet vai Tu tici Jēzum? Tā man Dievs deva spēku iet tālāk. No otrā DRAFTA man palicis prātā tas, ka savām acīm redzēju, kā Dievs dziedina – vājredzīgs cilvēks sāka redzēt! Tika dziedināti arī cilvēki, kuriem bija grūti staigāt.

Manuprāt, DRAFTS ir tā vieta, kur *džekam* ir jāaizbrauc neatkarīgi no tā, vai pēc tam būs mācītājs, vai nē. DRAFTĀ tu piedzīvo praktiski to, par ko lasi Bibēlē. Tā vairs nav 2000 gadu veca informācija, bet tas, kas ir aktuāls tagad. Un tas noteikti liks citādi paraudzīties uz Dievu.

19 gadu vecumā Limbažu baptistu draudzē sludināju savu pirmo svētrunu. Kad sāku teikt ievadu, atcerējos savu bērnības sapni, taču tik un tā negribēju uzreiz skriet uz BPI. Tad viena sieviete no draudzes pienāca man klāt un teica, ka nezina, ko tas nozīmē, bet man tas esot jādzird: „Neesi Jona – nebēdz no Dieva!” Tas mani pārliecināja.

Esot BPI, tev ir augusi pārliecība, ka esi istajā vietā?

Cilvēki saka, ka es esot pilnīgi mainījies. Tagad es uzklaušot viņus, iedziļinoties viņu teiktajā. Tā es vairāk varu palīdzēt. Piedzīvoju arī to, kā Dievs vada visu šo mācību procesu. Man nepatīk lasīt grāmatas, taču BPI laikā esmu izlasījis vairāk grāmatu nekā visā savā līdzšinējā mūžā, un viennozīmīgi esmu ieguvējs. Esmu ieraudzījis Dievu tā, kā iepriekš nekad nebiju. Viņu redzējis – cik Viņš ir liels! Pat esot uz ceļiem, tu esi par augstu Viņa priekšā. Dievam ir plāns, Viņš strādā. Atceroties, kā es pretojos Dievam, varu vienīgi lūgt piedošanu un pateikties par privilēģiju, ka Dievs grib izmantot tieši mani.

Kas ir tava svētā neapmierinātība?

Vīri. Es redzu, ka tieši vīri ir atslēgas punkts draudzē un ģimenē. Sātans visbiežāk ģimenes jauc ārā caur viņiem. Ja vīri nāks uz draudzi, tad viņi mācīs savus bērnus, vadīs savas ģimenes. Ja būs stipri vīri draudzēs, tad būs arī spēcīgas sievietes, bērni, jaunieši. Kad redzu, kādi ir vīri, saprotu, ka viņiem vajag Kristu. Sāku kaut ko darīt ar

džeku grupiņām. Mans lielais plāns ir uzskatīt vīru kustību, bet tas nav vienīgais, ko es gribētu.

Kas tev padodas un patīk?

Citi man saka, ka man padodas runāt, sludināt. Man arī patīk gatavot svētrunas un sludināt. Man patīk piedzīvot Dieva vadību, ka viņš caur mani virza kādas lietas, ka varu iespaidot kāda jaunieša dzīvi, un viņš var augt. Patīk redzēt, ka kāds *zaļš gurķis* izaug par kaut ko ļoti skaistu un vērtīgu.

Man patīk gulēt, īpaši no rītiem, sportot – spēlēt florbolu, futbolu. Man gan daudz vēl jāmācās, lai es varētu spēlēt labi. Patīk skriet, patīk ielu vingrošana, iet uz svaru zāli. Patīk armijas lietas – disciplīna, kārtība. Esmu pabeidzis jaunsardzi. Laiks, ko tur pavadīju, bija labs manai personiskajai izaugsmei. Man tas bija garīgi grūts posms, bet tur valdošā disciplīna un fiziskā slodze iemācīja cīnīties. Saprātu, ka ir ciņas, kuras vienkārši ir jāizcīna. Daži pārbaudījumi mums ir nevis tāpēc, ka Dievs negrib vai nevar kaut ko izdarīt, bet gan tāpēc, ka Viņš

grib, lai iemācāmies cīnīties. Tāpat kā ar ljabu. Varam uz viņu skatīties kā uz nabadziņu, taču, paraugoties dziļāk, saprotam, ka Dievs veda ljabu uz mērķi, kuru viņš nesasniedu bez šim cīņām. Dievs izmantoja sātanu kā instrumentu, lai aizvestu ljabu uz turieni, kur viņam bija jānokļūst. Dievs arī mūs caur cīņām var aizvest līdz kādām atziņām, nostiprināt ticību, izmainīt raksturu. Bīskaps to sauc par dvēseles tumšo nakti. Kad redzi kādu, kas izgājis cauri šādai dvēseles tumšajai naktij, saproti, ka šis cilvēks kļuvis daudz dziļāks. Tāds, kas kaut ko satvēris.

Kāda loma ir draudzei tajā, kāds tu esi?

Ja nebūtu draudzes, arī es nebūtu tas, kas esmu. Mana ģimene ir daļa no draudzes, viņi ir pirmie un galvenie, kas mani ietekmējuši. Sākot ar tēti, kas savos bērnos tik daudz ieguldīja, un mammu, kura veltīja laiku un mācīja mūs. Mans labākais draugs bija no draudzes, viņš man vienmēr bija par stiprinājumu. Tāpat jauniešu vadītājs Artūrs Līmanis, kurš mums vienmēr deva iespējas

kaut ko darīt, nepārtraukti mudinot – ejiet un darbojieties. Viņš mums deva iespējas un idejas darboties, reizē, protams, pieskatot un vadot.

Nezinu, ko mācītājs Lauris Tartars manī saskatīja. Viņš vienkārši sāka mani ņemt līdzi, kad brauca kaut kur sludināt, gāja uz tikšanos ar citiem mācītājiem, kādu apciemot vai kalpot ielās. Viņš redzēja mani kaut ko, ko pats neredzēja. Saprātu, ka man tas jānovērtē un jāizmanto. Cenšos izmantot iespējas, ko Dievs dod. Mani ļoti iedrošina draudzes atbalsts un uzticība.

Ko tu gribētu, lai lūdz par tevi?

Lai Dievs vada, bet vēl vairāk es aicinu lūgt par Latviju. Īpaši šajā ģeopolitiskajā situācijā mums, kristiešiem, tieši lūgšanās ir jāiestājas par savu valsti, jo lūgšanās ir spēks. Es ticu, ka gan barikāžu dienās, gan Latvijas dibināšanas laikā daudz tika panākts, pateicoties lūgšanām. Lai Dievs svētī un sargā mūsu tautu!

Interviju sagatavoja **Nora Rautmane**
BPI programmu administratore

Piesakies! Atbalsti!

SEMINĀRS

No 30. aprīļa līdz 2. maijam Igates pilī notiks seminārs LBDS garīdzniekiem un viņu dzīvesbiedrēm. Īpašie viesi būs adventistu bīskaps emeritus, mācītājs Viesturs Reķis ar dzīvesbiedri Valdu. Tas būs īpašs laiks, lai koptu laulību, būtu kopā ar amata brāļiem un viņu sievām. Ikgadējie laulības stiprināšanas semināri jau kļuvuši par labu tradīciju. Vietu skaits gan ir ierobežots, un kopējas pāru skaits – 18. Pieteikšanās līdz 19. aprīlim, rakstot: edgars.mazis@gmail.com vai zvanot: 29189730.

KONFERENCE

9. maijā no plkst. 10.00 LBDS Savienības namā notiks Garīdznieku brālības konference, kurā aicināti piedalīties visi mācītāji, sludinātāji un arī BPI absolventi un studenti. Pieteikšanās līdz 1. maijam.

Konferences laikā tiks pieņemtas Dr. theol. Ilmāra Hirša izstrādātās pamatatziņas par Svēto Garu.

ATBALSTS

Liels paldies visiem, kuri turpina atbalstīt mūsu pensionētos garīdzniekus! Paldies P. Ustubam, U. Pallo, M. Dejusam, M. Kleinam, V. Ozoliņam! Turpmāk lūdzam ziedojumus pārskaitīt uz īpašu kontu pensionēto garīdznieku atbalstam. Reliģiska organizācija "Latvijas Baptistu draudžu savienība"

Reģistrācijas Nr. 90000085765; SEB Banka. Konts: LV46UNLA0050022932569

Edgars Mažis

Garīdznieku brālības priekšsēdētājs

Āfrika 2015!

Pasaules Baptistu Alianse (PBA) ir globāla baptistu kustība, ko vieno ticība Jēzum Kristus, mīlestība uz Dievu un mērķis iedrošināt vienam otru pasludināt Evaņģēlija vēsti par Jēzu Kristu caur Svēto Garu pazudušajai un ievainotajai pasaulei.

Pasaules Baptistu Alianse ir 223 konvenciju un apvienību sadraudzība 120 valstīs, kas ietver 42 miljonus biedru 177 000 baznīcās. PBA kalpošana notiek vairākās jomās:

- 1) pielūgsmē, sadraudzība un vienotība,
- 2) misija un evaņģelizācija,
- 3) atbalsts cilvēkiem, izmantojot palīdzības un ilgtspējīgas kopienas attīstību,
- 4) cilvēktiesību un tiesiskuma aizstāvība,
- 5) teoloģisko pārdomu un izglītošanas veicināšana.

PBA kongress notiek reizi piecos gados, un pirmo reizi vairāk nekā 100 gadu vēsturē tas notiek Āfrikā.

21. Pasaules Baptistu Alianses kongress 22. - 26. jūlijs, 2015 – Durbanā, Dienvidāfrikas Republikā

Tēma: „Jēzus Kristus – durvis”

Informācija: www.bwanet.org

Pasaules Baptistu Sieviešu Vadītāju konference 18. - 21. jūlijs – Johannesburgā

Tēma: „Celies un spīdi!”

Informācija: www.bwawd.org

Ja vēlaties piedalīties, tad steidzīgi jāreģistrējas!

PBA aicina aizlūgt par šiem lielajiem svētkiem – par grandiozo pasākumu organizatoriem un pasākumu drošību, dalībnieku vīzām un tehniskiem risinājumiem; par kongresa programmu un izpildītājiem, kā arī par jaunajiem vadītājiem, kas tiks ievēlēti nākošo 5 gadu posmam – PBA Prezidentu un Baptistu Sieviešu apvienības Prezidenti.

Informāciju no PBA, www.bwanet.org, sagatavoja **Līvija Godiņa**

Labas Ziņas bērniem e-pastkastītē

LBDS Svētdienskolu apvienība izdod e-žurnālu „Labas Ziņas Bērniem”. Par to, kas bijis, un to, kas iecerēts – intervija ar žurnāla redaktori Daci Šūpuli.

2010. gada Ziemassvētkos iznāca pirmais Svētdienskolu apvienības izdots e-žurnāls “Labas Ziņas Bērniem”. Kā nonācāt līdz lēmumam to izdot?

Daudzus gadus, organizējot vasaras nometnes un Vasaras Bībeles skolas bērniem, vasarai beidzoties, nereti jautāju – kā šie bērni dzīvo visu mācību gadu starp nometnēm? Zināju, ka ir tādi, kas apmeklē svētdienskolu, citi mācās kristīgo mācību skolā, bet daudzi dzīvo attālās vietās vai arī nāk no ģimenēm, kuras neapmeklē baznīcu, un arī skolā kristīgās mācības priekšmetu neapgūst. Vairākās sarunās ar Elzu Rozi atcerējos savu svētdienskolas laiku, kad ar prieku gaidīju katru jauno žurnāla „Gaismiņa” izdevumu. Tā bija mana otrā svētdienskola jeb svētdienskola nedēļas vidū. Diemžēl „Gaismiņa” vairs netika izdota. Mūsdienās internets ļauj sekundes ātrumā pārsūtīt informāciju, tas neprasa tik lielus izdevumus kā drukāts žurnāliņš, turklāt bērni arvien lielāku savu dienas daļu pavada pie datora. Saprātām, ka tā ir mūsu iespēja un arī atbildība radīt izdevumu, kas bērniem saprotamā veidā izstāsta Vēsti par grēku, piedošanu un žēlastību, kas iedrošina skolotājus viņu nozīmīgajā darbā un pamudina vecākus izdzīvot šo Vēsti savā ģimenē kopā ar bērniem. Tiklīdz pieņemām šo lēmumu, daudzas lietas sakārtojās labāk, nekā paši būtu izplānojuši – veidojās redakcijas sastāvs, izdevuma koncepts un saturs. Pateicoties Amerikas Latviešu Baptistu Apvienībai, īpaši Benitai Ukstiņai un privātajiem ziedotājiem, saņēmām arī nepieciešamo finansiālo atbalstu darba uzsākšanai.

Pagājušā gada Ziemassvētkos lasītāji saņēma jau divdesmito žurnāla numuru. Kas, tavuprāt, bijis vislielākais ieguvums šo gadu laikā?

Entuziasms un aizrautība, veidojot katru izdevuma numuru! Prieks, ka to lasa un novērtē ārzemēs dzīvojoši latvieši, un, ka, arī esot ārpus Latvijas, ir pieejams latviešu valodā lasāms bērnu žurnāliņš ar kristīgu saturu. Gandarījums, ka izdevums nonācis

daudzās mājās un skolās – esam saņēmuši atsauksmes, ka tas noderējis gan svētdienskolā, gan skolotājiem, kas māca kristīgo mācību skolās vai organizē pulciņus, kristīgus pasākumus. Ieguvums ir arī tas, ka tik daudziem cilvēkiem varam teikt paldies, jo daudz ir to, kas novērtē, iedrošina, atbalsta, aizlūdz, ziedo šim darbam. Mūsu *aizmugure* patiešām ir ieguvums, lai mēs, turpinot darīt savu darbu, piedzīvotu, kā Dievs dara Savējo!

Šī gada Lieldienās e-žurnāls “Labas Ziņas Bērniem” lasītājus sasniegs saturiski un vizuāli citādāks nekā līdz šim. Ko lasītāji var no tā sagaidīt?

Līdz šim esam izdevumā centušies uzrunāt gan vecākus, gan skolotājus, lai izlasītais būtu noderīgs labām iniciatīvām, ko īstenot savā ģimenē, kā arī vērtīgs resurss pedagoģiskajā darbā. To turpināsim darīt īpaši viņiem adresētās vēstulēs, bet „Labas Ziņas Bērniem” tagad saturiski un vizuāli uzrunās vairāk pašus bērnus – tas būs e-žurnāls bērniem ar uzdevumiem, zīmējumiem, fotogrāfijām, radošām idejām, konkursiem, iespējām iejusties Bībeles stāstos un aizdomāties – ko tas nozīmē man? Mēs ļoti vēlētos, ka šis e-žurnāls nonāktu pēc iespējas vairāk bērnu vai viņu ģimeņu e-pastkastītēs.

Kā var kļūt par “Labas Ziņas Bērniem” abonētāju?

LBDS jaunā mājaslapa piedāvā iespēju pierakstīties uz jaunumu saņemšanu savā e-pastā. Ieejot www.lbds.lv, lapas lejasdaļā atrodama ailīte – „ziņas e-pastā”. Ierakstot tur savu e-pasta adresi, tiks dota iespēja pieteikties vairākām ziņu sadaļām. Ja izvēlēsities „Labas Ziņas Bērniem”, e-žurnāls vismaz piecas reizes gadā nonāks jūsu norādītajā e-pasta adresē. Pieteikumu varat arī sūtīt uz Svētdienskolu apvienību, rakstot sa@lbds.lv. „Labas Ziņas Bērniem” pastāsta vislabākās ziņas, kādas vien pasaulē sastopamas, tādēļ ceram, ka bērni un ģimenes, kas tās izmanto, pastāstīs par tām arī citiem, un abonētāju skaits ar katru reizi pieaugs.

Sagatavoja LBDS Svētdienskolu apvienība

Labo Darbu diena

23. maijā Ventspils baptistu baznīcā notiek Labo Darbu diena

- Dienas ietvaros labdarības tirdziņš (pašdarinātas lietas un mākslas darbi)
- Labdarības koncerts

Aicinām piedalīties ikvienu:

- Ziedojojt preces tirdziņam
- Ziedojojt naudas līdzekļus LBDS SKA kontā ar norādi “Cerību planētai”

Savāktie līdzekļi tiks izlietoti bērniem un jauniešiem ar īpašām vajadzībām vasaras nometnē Pelčos.

Sīkāka informācija pa telefonu 26380772, Laurai Lapiņai.

Izej no komforta zonas

Vita Liepiņa

Viesītes draudze

Šī gada februāra pēdējā diena Viesītes kultūras pilī izvērtās rosīga – uz reģionālo tikšanos „SAŅEM – NOVĒRTĒ – DALĪES” ieradās Latvijas Baptistu draudžu savienības (LBDS) darbinieki un pārstāvji no reģiona draudzēm.

Jau no agra rīta sākās rosība, jo katram bija veicams kāds uzdevums, lai gaidāmos viesus uzņemtu godam. Pēc rīta kafijas iemalkošanas, kino-konferenču zālē Viesītes muzikālās kalpošanas grupa sagaidīja visus ar Dieva slavas un godināšanas dziesmām. Tad sekoja LBDS bīskapa Pētera Sproģa uzruna, kas mudināja aizdomāties un izvērtēt savu pozīciju ceļā uz kalpošanas uzdevumu.

Ne vienmēr iekrišana *bedrē* ir sliktākais, kas ar mums noticis. Trakāk ir tad, ja neizejam no savas komforta zonas, tādā veidā bremsējot mīlestības mācības būtību un neļaujot Dievam mūs vadīt, izliet savas

svētības pār mums. Bīskaps minēja piemērus, kas daudziem ļāva atvieglot uzelpot, jo varēja nojust, ka šis jautājums ir ļoti aktuāls. Bīskaps mudināja netiesāt, bet uzmundrināt un iedrošināt tos, kas ir apjukusi, jo emocionāli un garīgi atrodas posmā, kad ir jāpārdomā un jāpārvērtē iepriekšējā kalpošanas pieredze.

Pat neliela novirze no pareizā kursa var radīt izkropļotu kalpošanu.

Pēc garšīgās pusdienu maltītes visus gaidīja Džona Ortberga videolekcija „Vislielākās bailes”. Ikdienā, lasot Bībeli, mēs cenšamies rast iedrošinājumu sev, taču Dž. Ortberga skatījums apliecināja, ka mūsos joprojām

pastāv kādas bailes. Ja būsim godīgi pret sevi un nenoliegsim šo patiesību, tad spēsim saskatīt tās un ar Dieva Vārda un lūgšanu palīdzību stāties pretī pat vislielākajām savām bailēm.

Dž. Ortbergs ar piemēru no Esteres grāmatas parādīja, kā *ēnu misija* var sagraut un izpostīt mūsu garīgo dzīvi. Lūk, kāpēc ir tik svarīgi apzināties, ka pat neliela novirze no pareizā kursa ilgtermiņā var sev līdzī nest grandiozu kļūdu mūsu garīgajā dzīvē un radīt izkropļotu kalpošanu Dievam un līdzcilvēkiem.

Pēc pārdomu un diskusiju laika katrs dalībnieks devās uz savas kalpošanas nozares darba grupu, kur tika pārrunātas konkrētās kalpošanas aktualitātes. Tā nemanāmi pienāca vakara stunda, kas mudināja atbraucējus posties mājupceļā. Smails un labie vārdi liecināja, ka tikšanās bijusi

Reģionālās tikšanās dalībnieki Viesītē

svētīga un produktīva. Tā ļāva arī mums pašiem ieraudzīt to, kam ikdienas steigā bijam traukušies garām. Kāda brāļa vārdi: „Jums nu gan ir grandioza baznīca,” lika mums paraudzīties uz visu no malas. Un kas zina, – varbūt šie vārdi ir patiesi pravietiski... Lai izdodas šajā tikšanās reizē iegūto sēklu pārvērst augļus nesošā kalpošanā.

Īpašu un sirsnīgu paldies visu vārdā vēlamies pateikt Viesītes Kultūras pils vadītājam Rajai Vasiljevai. Šis cilvēks ar savu sirds siltumu un degsmi bija kā vienota komandas daļa, kas ļāva notikumiem ritēt savu gaitu.

Satver cieši Dieva uzticēto misiju

Dace Šūpule

Vilandes draudze

Mācītāja, daudzu grāmatu autora, lektora un klīniskās psiholoģijas doktora Džona Ortberga videolekcija „Vislielākās bailes” mudināja atklāti pārdomāt dzīves misiju – uzdevumus, kādi jāizpilda, mērķus, kādi jāsasniež un vīziju, kādai jāseko.

Kārdinājums Dieva uzticēto misiju nomainīt pret kaut ko uz sevi vērstu – uz *ēnu misiju*, ir spēcīgs. Ortbergs šo divu misiju kontekstā analizēja Esteres grāmatā aprakstītos notikumus, parādot Dieva doto misiju, kuru pildot, nāk drosme, atjaunošanās un brīvība. Savukārt, kalpojot *ēnu misijai*, atnāk bailes un nemiers, kas rezultātā liek

REĢIONĀLĀ TIKŠANĀS RĪGĀ

Pētera Sproģa saruna ar Mārci Zivertu

pie dzīvot vilšanos, aizvainojumu un pazudināšanu. Dieva dotā misija skaistajai ķēniņienei Esterai nebija viņas skaistuma izrādīšana, mīlojot cilvēku acis, bet gan drosmīga, pašreizējā un gudra rīcība, lai izglābtu Viņa tautu no iznīcināšanas. Bet – cik viegli Estere varēja pakļauties *ēnu misijai*, ieguldot laiku tikai ārējā izskata kopšanā, lai saņemtu apbrīnas pilnus skatienus un uzmanības apliecinājumus...

Ēnu misija savā būtībā ir mana lepnuma un paštaisnības misija, kaut ārēji tas, ko daru, var izskatīties labi un pareizi, pat neaizstājami un cilvēkiem

vajadzīgi. *Ēnu misijas* sasniegumu gods ir vērst uz cilvēku, uz mani. Tās spēks ir postošs, tās vara – paralizējoša, un tur nav vietas žēlastībai, piedošanai un mīlestībai. Dieva priekšā apzinoties, ka „esmu izstājies no Tavas misijas”, mūs glābj vien tas, ka Viņa misija joprojām ir – meklēt un glābt tos, kas nomaldījušies, apžēlojot, piedodot, mīlot un

vedot ārā no *ēnu misijas*. Dievs dod iespēju atgriezties pie Viņa misijas – ģimenē, draudzē, darbavietā, pilsētā, pasaulē.

Ir daudz baiļu, bet patiesas bailes, kurām jābūt, ir tikai vienas – neizpildīt misiju, kurai Dievs mūs aicinājis, gan individuāli, gan kā draudzei, meklējot aizbildinājumus un pieprasot laika pagarinājumu.

Ja neesi neko maksājis, izsāpējies, zaudējies – tu neesi audzis.

Žurnāla „Marija un Marta” redaktores Tabitas Runces gūtās atziņas no bīskapa Pētera Sproģa runas. Lūk, daži fragmenti un spilgtākie citāti.

*Kas ir tā vēsts, ko mēs nesam? Un vai vispār vēsts mums ir pati svarīgākā? Lai nav tā, kā lieliskai automašīnai, kas brauc pa ļoti labu, gludu ceļu – bet ar tukšu kravu. Nav vērts pielikt maksimālās pūles mašīnas remontam, spodrināšanai, ceļa līdzināšanai, ja auto ir tukšs. Galvenais ir krava, ko vedam – **vēsts**, ko mēs nododam. Lai nebraucam pa tukšo!

*Parasti vislielāko uzsvāru savās garīgajās darbībās mēs liekam uz glābšanu. Aicinām nodot savas sirdis Dievam un izglābties. Gribam redzēt tikai šo momentu. Kad tas noticis, priecājamies, ka nu viss kārtībā. Bet tas nav viens moments! Tas ir ilgs, garš process, ceļš – lūk, tur mums jābūt klāt, jābūt līdzdalīgiem. Tie ir vismaz 7 soļi, un katrā solī cilvēks tuvojas Dievam arvien dziļāk. Mēs varam palīdzēt spert katru nākamo ticības soli, nevis lēkt tiem pāri. Mums nevajag citiem jau pie viņu pirmā ticības soļa uzstādīt savus ārējos standartus, piemēram, gērbšanās un uzvedības noteikumus no mūsu pašpieņemtā garīgās uzvedības kodeksa.

*Uz svēttapšanas – garīgās augšanas ceļa mēs esam visu mūžu. Bērnam augšanas dēļ reizēm sāp kauli, kājas. Mūsu garīgā augšana arī var sāpēt. Augšana nav uz emocionālā pacēluma viļņa, drīzāk otrādi. Tā lauž mūsu veco dabu, mūsu lepniību, tā pārveido mūsu raksturu. Mums pazemībā jāatzīst savs vājums, sava nezināšana, nevarēšana. Mums jābūt godīgiem ar savām šaubām, izmisumu, trūkumiem. Draudze – tai vajadzētu būt kopienai, kurā tu vari būt atklāts savās vajadzībās. Ja neatzīstamies, ka arī mēs nespējam pildīt

visu, kā vajadzētu, tā ir liekulība. Mūsu trūkumi lien ārā kā *ileni* no maisa. Draudzei jābūt vietai, kur drīkstam rādīt un pieņemt šos *ilenus*. Ja kāds iesaucas: „Ārprāts, re, kur viņam *ilens!*” – tad visi tos slēps – ka tikai viss izskatās labi no ārpusēs. Baznīca nav garīgās uzvedības modes skate, kur vienreiz nedēļā izrādās, cik esmu labs un skaists. Reizēm cilvēki tēlo, lai tikai piederētu šai sabiedrībai. Tad draudze pārvēršas par garīgās liekulības vidi.

Protams, visus savus ievainojumus un brūces nevar gluži parādīt lielā pulkā, lielā draudzē, tādēļ vajadzīgas mazās grupas vai kopienas. Tur, uzticībā un pieņemšanā mēs varam atklāt savas brūces un saņemt dziedināšanu.

*Amati draudzē nemaina tavu garīgo attīstību, jo izaugsmē nav iespējams veikt lēcienus vai apvedceļus. Savā attīstībā nevar no pirmā pakāpiena uzreiz nonākt uz pēdējo vai priekšpēdējo. Kad piešķir amatu draudzē vai dara ko svarīgu – kļūst par priekšnieku, diriģentu, māsu pulciņa vadītāju vai par sludinātāju – uzreiz iedomājas, ka nu jau noteikti ir vienā no augstākajiem pakāpieniem, kaut atrodas tik uz, pieņemsim, trešā. Trešais nav nekas slikts, tur arī ir jābūt. Nevienam no pakāpieniem nav labais vai sliktais, jo tiem visiem ir jāiziet cauri. Ne pāri, ne apkārt, bet secīgi cauri. Ja tu savā kalpošanā gaidi uzslavas, pierādījumus sev, izpatikšanu citiem vai mammai (bērniības trauma, kad vecāki tevi pieņēma tikai tad, kad biji labs), tā ir nepareiza motivācija. Svēttapšanas ceļš prasa pazemību – gatavību atzīt savu nevarību, nespēju. Ja neesi neko maksājis, izsāpējies, zaudējies – tu neesi audzis.

Protams, nevar arī krist otrā grāvī – uzsvērt tikai svēttapšanu. Ir tradīcijas, kur sāk uzreiz ar svēttapšanu, bet nav iesākuši ar glābšanu.

Šādās draudzēs dominē ārēja svētulība, paštaisnība, citu tiesāšana. Mūsu draudzēs mēs pārspilējam glābšanas nozīmi uz svēttapšanas rēķina. Tiek uzskatīts – ja cilvēks ir glābts, atgriezies, kļuvis „ķēnišķīgs priesteris”, tad viņš ir pati pilnība, gandrīz vai ideāls svētais, vairs nevar notikt nekādas krišanas, grēkošanas. Tā tiek noliegta realitāte. Sākam tēlot lielos svētos, jūtamies pārāki par parastajiem pasaules cilvēkiem, grēciniekiem, par saviem kaimiņiem, darbabiēdriem. Skandinām, ka viss ir brīnišķīgi, svētīgi. Ja tomēr cilvēks sajūt savu vājumu, viņš domā, ka ir „par maz atgriezies”. Es nejutots pietiekoši svēts, ā, tātad vajag atgriezties labāk, stiprāk!

Vajag iet grūto, lēno svēttapšanas ceļu! Glābšana nav kā garīga veida narkotika, ko vajag arvien lielākās dozās, lai saņemtu apmierinājumu. Ja visus akcentus liekam uz glābšanu, tad pazaudējam svēttapšanu. Jēzus evaņģēlijos daudz vairāk runā par svēttapšanu, nekā par glābšanu. Mums nav jāizvēlas viena vai otra – abas lietas ir vajadzīgas!

*Mūsu garīgās izaugsmes ceļš ir līdzīgs pulksteņa ciparnīcai ar iedaļām. Šī ceļa pašā sākumā, izejot no nulles punkta, vispirms ir Dieva apzināšanās, atskārsme, ka neesmu viens šai pasaulē, neesmu šeit sagādāšanās pēc. Pie cipariem 1 un 2 cilvēks mācās dzīves patiesības, studē Bībeli, lasa garīgas grāmatas, klausās sprediķus. Pie 3 un 4 – iesaistās, darbojas, kalpo. Tad nonākam apakšā – pie cipara 6. Tā ir ieleja, dvēseles tumšā nakts, tuksnesis. Mēs gribētu iztikt bez tā, bet nevienam tā nepaiet secen. Tā var būt slimība, pievilšana, nodevība, saskaršanās ar nāvi, garīga vientulība, neizpratne, pat šaubas par Dieva klātesamību. Te nav atbilžu, un nav iespējams neko izskaidrot.

Apzinies, ka tu nesaproti un nezini, iemācies iemīlēt *svēto nezināšanu*. Nedod atbildes, kuru tev nav, jo sava ticība nav jāpierāda ar atbildēm. Apklusti un iemācies gaidīt. Un, ja tev blakus ir šāds cilvēks, nesāc viņam bakstīt un teikt, ka vajag tikai darīt to pašu, ko pie 2 un 4 – lasīt Bībeli un darboties! Esi iejūtīgs, esi viņam vienkārši blakus. Neskrien atpakaļ, bet paliec labāk tumsā, tad saule lēks otrā pusē. Viņpus tumsai notiks virzīšanās uz augšu – uz 8 un 10 mūsu pulksteņa ciparnīcā. Ejot dziļumā, atradīsi atbildes, kas slēpjas aiz atbildēm. Tad spēsi kalpot, izejot no dvēseles dziļuma – mīlestībā, piedošanā un pieņemšanā. Kad būsi pie 11, tu nekad neteiksi: skatieties uz mani, jo es esmu te!

Ejot cauri šiem smagajiem posmiem, var būt divu veidu attieksme:

1. Dzīve noliegumā. Kad ir problēmas, tās tiek noliegtas, paslaucītas zem paklāja: viss kārtībā! Visas atbildes zinu, visu varu izskaidrot, nāciet pie manis, kas vien gribat kaut ko saprast. Tā ir lielo jautājumu vienkāršošana. Uz dimanta jautājumiem tiek sniegtas plastikāta atbildes. Ja mēs esam kristieši, kuriem viss vienmēr ir skaidrs, mēs esam zaudētāji. Mēs nevienam nevaram kalpot ar savu garīgo pārākumu.

2. Dzīve pieņemšanā. Tā ir attieksme, ka tikai Dievs visu zina, bet es nezinu. Klusēšana, svētā nezināšana, kas nāk no godīguma. Kad otram cilvēkam tev blakus ir sāpes, nevajag saukt: ”Mani Dievs dziedināja, aleluja!” Mums kā draudzei ir jāaskata cilvēki, kas šobrīd ir uz 6 - ielejā, un nevajag viņiem likt darīt to, ko darām pēc tradīcijas. Labāk būt pieejamiem, godīgiem, būt blakus klusējot. Vislielākā uzticēšanās Dievam ir bez atbildēm. Vienkārši esot un paliekot blakus citiem mīlestībā un pieņemšanā.

„Mūsu dēls vairs neguļ savā gultā...”

Pēteris Eisāns
Akcijas „Zvaigzne
Austrumos” vadītājs

Aizvadītā gada nogalē uz Jordāniju konteinerā tika nosūtītas 3550 kurpju kastes ar dāvaniņām sīriešu un irākiešu bēgļu bērniem, bet ar to noslēdzās tikai akcijas „Zvaigzne austrumos” pirmā fāze Latvijā. Nākamā akcijas fāze sākas Tuvajos Austrumos.

Jordānija

Valsts nosaukums: Jordānijas
Hašimītu Karaliste
Karalis: Abdula II
Galvaspilsēta: Ammāna
Valsts iedzīvotāju skaits: 10 miljoni
Ammānas iedz. skaits: 2 miljoni
Bēgļu skaits valstī: 1 miljons
Attālums no Rīgas līdz Ammānai:
3000 km
Reliģiskā piederība: 97 % sunnītu
musulmaņi, 2,5% kristieši, 0,5%
citi.

Zvaigzne austrumos

Kastes kopā: 3550
Kastes no Latvijas: 3441
Kastes no Igaunijas: 107
Kastes no Lielbritānijas: 2
Brīvprātīgie palīgi: 110
Saziedots segām: 3500 EUR
Nopirkta segas: 206

Piektdien, 13. februārī, kopā ar Tomu Ašņevicu caur Parīzi lidojām uz Jordānijas galvaspilsētu Ammānu klātienē piedalīties konteineru izkraušanā un dāvanīņu dalīšanā. Sākotnēji lidojums līdzinājās daudziem citiem lidojumiem. Kad vīrs Vidusjūras bijām baudījuši vieglu maltīti un mūsu nedaudz vairāk kā 4 stundas garais lidojums tuvojās noslēgumam, tad pamaniju, ka ierodamies reģionā, kur drošības prasības ir atšķirīgas

Konteiners ir izkrāmēts

no ierastā. Ielidojot Izraēlas gaisa telpā, visiem pasažieriem bija jāpaliek savās sēdvietās un bija aizliegts kabīnē pārvietoties. Pa iluminatoru tūlumā varējām

Pirmās 250 dāvanas saņem irākiešu bēgļu bērni

redzēt Telavivas un citu pilsētu gaismas, pavisam drīz jau nolaidāmies Ammānas lidostā. Ar platu smaidu uz lūpām mūs sagaidīja mācītājs Haitams Mezareh, kas vienlaicīgi ir Nācariešu draudzes mācītājs un arī NVO vadītājs. Ceļš uz Ammānu bija plats un labi asfaltēts. Ceļa norādes rakstītas arābu un angļu valodās, tāpēc nebija sajūta, ka tieku vests nezināmā virzienā. Nezināmais bija vienīgi tas, ka austrumu viesmīlība neaprobežojas ar vienu maltīti vien. Vispirms mūs kārtīgi paēdināja kādā ēstuvītē, kas ar savu stilu pielīdzināma 90to gadu šašliku ēstuvēm Rīgā, taču šeit pie galdiņiem sēdēja tikai vīrieši un apkalpoja arī tikai vīrieši. Pēc tam bija jāsāk meklēt labākā vieta tipiskajam jordaniešu saldajam ēdienam *knafi*, kas gatavots no *rikotta* siera un saldām karamelizētām nūdelēm pa virsu. Ak, austrumu viesmīlība, kā mēs tagad gulēsīm?

AIZMIGT AR CEPURI GALVĀ

Mūsu dzīves telpa bija viena istabiņa kādā dzīvoklī daudzstāvu namā, kur pirmais stāvs ir izīrēts draudzes kalpošanas vajadzībām un birojam. Dzīvoklis ir diezgan tipisks Vidusjūras apbūvei – betona sienas, mākslīgā marmora grīdas un vieglas konstrukcijas lodziņi ar stikla rūti vienā kārtā. Pirmā lieta, ko pamanām, ir tā, ka redzam paši savu elpu un nav daudz siltāks par kādiem +3 grādiem. Tieši tikpat cik laukā. Elektriskais

sildītājs tika ieslēgts, bet uz siltumu bija jāgaida. Izrādās, ka uz mūsu guļiņām ir uzklātas tieši tādas pat segas, kādas tika pirktas arī par akcijas „Zvaigzne austrumos” saziņotajiem līdzekļiem. Segs ir ļoti silta un plata. Pat kādi 3 cilvēki zem tās varētu sagulēt. Laižoties miegā, secinu, ka tas bija pareizais lēmums segas nepirkt Rīgā, bet pirkumu uzticēt jordaniešiem. Mēs nebūtu nopirkuši tik biezas segas. Es nebūtu iedomājies, ka šajā reģionā var būt tik auksts istabā. To nodomājis, uzliku savu adīto cepuri galvā un ieritinājos segā.

AIZ PLĪVURA

Pēc ļoti labi izgulētas nakts devāmies leņā pagalmā, kas bija pilns ar sīriešu bēgļu bērniem un pārsvarā viņu mātēm. Bija arī daži tēvi. Bērniem tiek organizētas rotaļas. Pieaugušie ar savām ANO izsniegtajām bēgļu apliecībām piesakās uz palīdzības saņemšanu. Pēc kāda laika redzu, ka tiek dalīts siltais ēdiens – lielas rīsu porcijas ar ceptu vistu. Kamēr Toms to visu iemūžina foto un video, tikmēr es ar Jozefu, vienu no organizācijas vadītāja palīgiem, iepazīstos ar viņu darbu un palīdzību bēgļiem. Vērojot apkārt notiekošo, secinu, ka manai eiropieša acij nav viegli pierast pie aizplīvurotajām sieviešu

sejām, taču to uztveru arī kā metaforu tam, ka man vēl jāiepazīst jaunā vide, kultūra, situācija. To varēšu vien ar vietējo cilvēku palīdzību. Jozefs man pastāsta, ka bēgļi nāk no divām vietām. Sīrieši pārsvarā ir musulmaņi, kas jau pāris gadus bēg prom no Sirijas pilsoņu kara dēļ. Daudzi zaudējuši savas dzīves vietas bombardēšanas dēļ. Pagājušajā gadā Jordānijā sāka iepļūst daudzi irākiešu bēgļi. Viņi pārsvarā ir kristieši, kas bēg reliģiskā genocīda dēļ, ko pret kristiešiem un citām minoritātēm organizē Islama Valsts kaujinieki. Jordānijā bēgļiem nav atļauts strādāt. ANO katram oficiāli reģistrētam bēglim katru mēnesi piešķir pārtikas talonus 50 dināru vērtībā, ko bieži vien viņi spiesti pārdot, lai iegūtu naudu dzīves vietas īrei. Bēgļu bērni skolās neiet, tāpēc visu dienu pavada mājās. Gan jordanieši, gan sīrieši, gan arī irākieši komunicē arābu valodā, taču tas nenozīmē, ka jordanieši būtu priecīgi par tik lielu bēgļu pieplūdumu. Bēgļi ir ļoti priecīgi un pateicīgi par palīdzību, ko viņi šajā draudzē saņem. Šeit viņiem pieejams zobārsts, frizieris, bērnu centrs. Šeit bēgļiem māca radīt dažādus suvenīrus, kādus tirgo tūristu populārākajās vietās. Šeit notiek semināri un apmācība sievietēm, lai palīdzētu ģimenēm vardarbības gadījumos. Šeit pieejams arī

Irākiešu ģimenē ar „Zvaigzne austrumos” dāvanām

garīgais un psiholoģiskais atbalsts.

Šovasar te plānots izveidot skolu bēgļu bērniem, jo publiskās Jordānijas skolas viņiem nav pieejamas.

KONTEINERS

Konteiners Akabas ostā ieradās jau janvāra beigās, bet ostas strādnieku streika dēļ izveidojās kravu sastrēgums, tāpēc ļoti aizkavējās kravas saņemšana. Otrdienas vakarā, 17. februārī, konteiners sasniedza Ammānu un kādi 15 jaunekļi to izkrāva. Visas 3550 kurlju kastes saņemtas nevainojamā stāvoklī. Visas. Nu varēsīm apmeklēt bēgļu ģimenes. Vietējie man paskaidroja, ka uz bēgļu nometnēm mēs nevarēsīm doties, jo ārzemniekiem būtu jāiegūst īpaša valdības atļauja, bet mūsu vizītes laiks ir par īsu tās iegūšanai. Tāpēc nākamajā rītā dodamies pie bēgļiem tepat Ammānā.

MANS NAMS IR TAVS NAMS

Pirmā vizīte ir kādā sīriešu ģimenē. Mūs aicina iekšā dzīvoklī. Pamanu uzkrītošo minimālismu.

Toms ciemojas sīriešu ģimenē

Pirmā istaba ir pilnīgi tukša. Tā ir auksta. Taču apdzīvota ir nākamā istaba. Uz grīdas izklāti tepiķi un pāris plāni matraciši. Nekā lieka. Centrā stāv propāna sildītājs. Turpat uz tepiķa ģimene ēd samērā trūcīgas brokastis, un mums piedāvā pievienoties. Pirms mūsu atteikuma uzstāj, lai iedzeram tēju. Uzzinājuši, ka mēs ar Tomu esam ciemiņi no Latvijas, viņi saka: „Mans nams ir arī tavs nams!” Dziļi sirdī sajūtu, ka tie nav tikai vārdi vien. Kaut pilnīgā nabadzībā, tomēr viņi gatavi dalīties visā. Labi, ka nebija jānāk tukšām rokām pie viņiem, bet varējām atnest segas un pārtiku.

Nākamajās ģimenēs ir bērni, tāpēc jāņem līdzi arī kurlju kastes. Kāda sīriešu ģimene dzīvo tādā kā pagrabā. Vēlāk izrādās, ka tur mitinās vairākas

ģimenes. Istabas centrā ir propāna sildītājs, bet telpā daudz spraugu, tāpēc siltuma nepietiek. Caurvējš ir tik liels, ka pēc vizītes esmu nosalis. Kā tur tie maziņie vēl nav saslimuši?

Kādā Mosulas irākiešu ģimenē tēvs ir runīgs. Stāsta par to, kā pagājušajā vasarā viņam uzbruka un izveda ārpus pilsētas nomirstānī tikai tāpēc, ka piederīgs kristiešu minoritātei. Kad nāca pie samarņas, vīram izdevās aizrāpot līdz šosejai. Viņu atrada un nogādāja slimnīcā. Vēl tagad uz viņa miesas redzamas rētas. Islama kaujinieku iebrukums lika bēgt uz Jordāniju.

Kādā citā ģimenē diviem puikām tika akcijas dāvanīņas. Tēvs ir asarās. Pirms gada viņam bija māja un darbs. Viņš bija savas ģimenes apgādnieks. Taču tagad viņš pat rotaļlietas nevar saviem bērniem nopirkt.

Šajās vizītēs piedzīvoju, cik daudz šiem cilvēkiem nozīmē tas, ka viņi nav aizmirsti un pamesti. Šīs vienkāršās dāvanīņas ir kas vairāk, nekā lietas. Tās dāvā cerību un prieku ne tikai bērniem, bet arī viņu vecākiem. Pārējās dāvanīņas vietējie turpinās dalīt personīgās vizītēs, tiks organizēti pasākumi, uz kuriem aicinās ģimenes lielākā skaitā. Pēdējā dienā pirms došanās uz lidostu tika izdalītas dāvanīņas 250 bērniem. 7. martā bija dāvanu pasākums 600 bērniem. Tā visas dāvanīņas drīz būs atradušas savu jauno saimnieku. No jūsu rokām tās nonāks bēgļu bērnu rokās.

KARAĻA ĢIMENE BAPTISTU SKOLĀ

Mums bija arī vairākas tikšanās ar vietējo konfesiju līderiem. Ļoti

Pie sīriešu bēgļiem mājās

izglītojoša un vērtīga bija sastapšanās ar baptistu draudžu prezidentu Dr. Džeries Abu Gazaleh. Viņš pastāstīja par labo sadarbību evaņģēlisko kristiešu starpā, kā arī par izglītības lielo nozīmi. Piemēram, Jordānijā kristieši ir vien 2,5%, bet kristiešu pārvaldībā ir 35% valsts ekonomikas. Baptistiem ir vairākas privātskolas, un vienā no tām izglītojas karaļa ģimenes locekļi. Karaļa vecmāmiņa par saviem līdzekļiem ap skolu uzcēla pamatīgu mūra žogu, lai viņas bērniem būtu droša vide. Šobrīd lielākais baptistu projekts ir jaunas skolas celtniecība.

Jordānijā varēja pamanīt, ka viņi ļoti ciena savu karali. Visur pie sienām ir viņa attēli, un arī cilvēki apliecināja, ka viņu karalis ir gudrs, taisnīgs un labs valsts vadītājs, kuram visi seko ar prieku. Viena no karaļa prioritātēm ir arī reliģiska harmonija un saskaņa valstī.

jābaidās. Taču ik pa laikam bija kādi stāsti, kas mudina aizdomāties par citu realitāti. Piemēram, mācītājs Haitams stāstīja, kā pirms pāris gadiem kāds ienāca baznīcas teritorijā un ar vārdiem: „Allahu Ahbar!” atklāja uguni no kalašņikova automāta. Par laimi, viņš bija sajaucis dienas. Tajā dienā tur bija tikai daži cilvēki, un visi paspēja aizmukt. Svētdienā incidents nebūtu beidzies bez upuriem. Drošības dienesti gan ātri savaldīja vainīgo un piesprieda viņam bargu sodu. Mūrī joprojām palikušas ložu pēdas kā atgādinājums par notikušo. Kāds cits mācītājs stāstīja, ka Islama Valsts aktivitāšu dēļ Sirijā, Irākā un arī Jordānijā atmosfēra sāk kļūt saspringtāka. Viņi pamanījuši, ka viņu 12 gadu vecais dēls jau otro mēnesi neguļ savā gultā, bet grib naktī gulēt vecāku istabā. Mūsu vizītes laikā arī

Silta maltīte bēgļiem

AR KALAŠŅIKOVU BAZNĪCĀ

Viens no jautājumiem, par ko runājām, bija drošības situācija. Vai kristiešu minoritāte jūtas drošībā? Atkal un atkal jordānieši mums stāstīja par to, ka viņu valsts ir drošākā reģionā un kristiešiem ne no kā nav

viens no bēgļu kalpošanas komandas darbiniekiem saņēma draudus sev un savai ģimenei. Nekavējoties viņš tika pārcelts uz citu pilsētas apkaimi un par saņemtajiem draudiem ziņots drošības iestādēm. „Mēs to uztveram ļoti nopietni,” teica mācītājs Haitams.

VAI VĒRTS?

Nepilna nedēļa bija aizsteigusies ļoti ātri. Pa ceļam uz lidostu sāka snigt. Lidmašīnā sāku pārdomāt akcijas laikā Latvijā un nu arī Jordānijā piedzīvoto. Mani dziļi iespaidoja satikšanās ar bēgļu ģimenēm un viņu pateicība. Šīs kasītes dāvāja viņiem cerību. Man bija jādomā arī par bērniem, kas nevar iet jordaniešu skolās un tāpēc speciāli viņiem jāizveido skola šajā vasarā. Man jādomā par kalpotājiem, kas pašai dziedā, ikdienu Kristus evaņģēlija vārdā kalpo bēgļiem. Mani pārsteidza arī viņu atvērtība, ieinteresētība un pateicība. Mani pārsteidza viņu teiktais: „Ar jums mums tik viegli saprasties! Tas nav kā ar dažām lielajām amerikāņu draudzēm, kas grib mūs mācīt un diktēt.” Kad viņi teica: „Mēs gribētu ar jums turpināt sadarbības”, tas izklausījās tā īsti. Es domāju arī par to, kā akcija ir nākusi par labu mums pašiem. Man jāatceras gan klātienē, gan pa telefonu saņemtās pateicības akcijas sakarā: „Paldies, ka ļāvāt paraudzīties uz pasauli plašāk! Paldies, ka ienesāt lielāku mērķi, kas pārsniedz ikdienas rutīnu! Paldies, ka ļāvāt piedzīvot došanas prieku!”

PAR AKCIJU SOCIĀLAJOS TĪKLOS

Paldies „Zvaigzne austrumos” organizētājiem par prieku devu šajos Ziemassvētkos! Šis pasākums ir katra iztērētā eiro centa vērts. Ir jāpalīdz, tā jau nav spiesta lieta. Prieks, ka ir cilvēki, kas to organizē, un prieks, ka mēs, latvieši, kā vienmēr, varam samesties un palīdzēt. Un esam ar siltām sirdīm.

Par akcijas dalībnieku prieku nebrīnos, jo Jēzus teicis: „Svētīgāk ir dot, nekā ņemt!” Līdz ar to mums kā draudzēm un kā indivīdiem paliek izvēle: dzīvot tikai sev, savai ierastajai videi, jeb paraudzīties plašāk, ar globālu skatu un dievišķu mērogu un kļūt par tiem, kas cenšas vairāk dot, nekā ņemt. Vislabāk darīt to kopā! Vai novembrī būsiet gatavi?

PĒCVĀRDA VIETĀ

Februāra vidū Islama Valsts kaujinieki *Youtube* vietnē publicēja šausalīgu video, kurā redzama 21 ēģiptiešu koptu nogalināšana Vidusjūras krastā Lībijā. Viņi bija ieradušies Lībijā, lai pelnītu iztiku savām ģimenēm, strādājot celtniecībā. Viņu vienīgais noziegums – būt kristietim. 28. februārī mācītājs Haitams zvanija un informēja, ka viņš kopā ar vēl dažiem brāļiem dosies mierināt cietušo ģimenes. Es izsūtīju e-pastus baptistu draudzēm. Ziedoja gan draudzes, gan uzņēmumi, gan NVO, gan arī cilvēki individuāli. Ziņoju, ka atsaucība bija ļoti laba, tāpēc jordaniešu partneriem uz Ammānu varējām pārskaitīt mūsu visu kopā savāktu ziedojumu EUR 4619,43.

Paldies visiem atsaucīgajiem ziedotājiem! Lai arī klātienē mēs nevarēsīm mierināt sērjošās ģimenes, taču mūsu artava būs kā liecība, ka viņi nav vieni, aizmirsti un pamesti. Jāņa evaņģēlijs saka, ka Svētais Gars ir kā ceļa biedrs blakus. Ar šo mīlestības darbu mēs apliecinām, ka caur Svēto Garu arī mēs viņiem kādu brīdi gribam būt blakus! Paldies par šo kopīgo liecību!

Reģionālā tikšanās Liepājā

14. martā Liepājas Pāvila baptistu draudzē kārtējā reģionālajā draudžu tikšanās reizē pulcējās Kurzemes puses draudžu pārstāvji. Šī bija noslēdzošā LBDS reģionālā tikšanās.

Pēc kopējas Dieva pielūgsmes dziesmā bīskapa Pētera Sproģa uzrunā tikām aicināti domāt par garīgās izaugsmes ceļu jeb svēttapšanu. Kā minēja Pēteris Sproģis savā uzrunā, svēttapšanas ceļā ir dažādi posmi. Arī nokļūšana dvēseles tumšajā naktī, kas iet roku rokā ar cīņām, nespēku, šaubām, ar vēlēšanos visu izskaidrot. Galvenais jautājums – kāds ir mūsu tālākais ceļš ārā no šī tuksneša? Kur es un mēs kā draudze vedam sevi un citus, kas atrodas šādā tuksnesī? Bīskapa aicinājums, citējot U2 grupas mūziķa Bono vārdus, ir – iet nevis iekšā noliegumā, bet gan dziļāk brīvprātīgajā padošanās procesā, kā pakļājam nolīdzinoties Kristus priekšā, pilnīgi padoties Viņam: „Še es esmu, es vēlos ar savu paša es iet mazumā, lai Tu, Kungs, vari tapt lielāks manā dzīvē.”

Bīskapa uzrunā izskanēja daudz personīgu un draudzēm vēltītu aicinājumu. Lūk, daži no tiem:

- Kad esi tuksnesī, saki Dievam: „Māci mani vēlreiz! Dievs, ko es vēl neesmu sapratis? Kā es varu Tevi meklēt dziļāk?”
- Veidosim draudzi kā vidi, kopienu, kas nevis nobloķē garīgo izaugsmi, bet to veicina. Lai draudze nav vieta, kur garīgi izliekamies un valkājam maskas, bailēs no nosodījuma. Lai tā ir vieta, kur mēs varam atzīt savas neizdošanās ceļā uz svēttapšanu, savas kļūdas un nespēku, savus *tuksnešus* un *īlenus*, kas nāk ārā no maisa.
- Pārdomāsim, kā mēs kā draudze varam kalpot citiem, kas ir šādā dzīves tuksnesī.
- Veidosim draudzi par vietu, kur ļaudis piedzīvo gan glābšanu, gan svēttapšanu, un nepamešim novārtā ne vienu, ne otru.

Tikšanās ietvaros klausītājus uzrunāja arī Pētera Sproģa intervija ar Priekules baptistu draudzes sludinātāju Mārci Zivertu un Mežgalciema sludinātāju Aivaru Vadoni, kas darbojas gan Nicā, kur veido jaunu draudzi, gan Otaņķos. Gan Mārcis, gan Aivars savā kalpošanā iziet ārpus dievnama sienām. Aivars taču varēja neorganizēt nometnes, neveikt rotaļu laukuma labiekārtošanu novadā, varēja nespēlēt ar pusaudžiem sportu, nedarboties Nicā, lai tur veidotu draudzi.

Mārcis varēja nebraukt uz novada skolām un nerunāt ar bērniem, skolotājiem, vecākiem, varēja nedarboties Kalētos, cerībā tur kādreiz dibināt draudzi. Tas nenoliedzami būtu vieglāk. Tomēr viņi izvēlējās paklausīt Dievam – negaidīt, kad sabiedrība nāks pie viņiem dievnamā, bet iet ārā sabiedrībā pie cilvēkiem, lai viņus aizsniegtu Kristus. Aivara un Mārcā pieredze, domājams, arī citus klausītājus iedrošināja meklēt iespējas iziet ārpus draudzes dievnama, paplašināt kalpošanas robežas, iet sabiedrībā, vēl un vēlreiz jautāt Dievam: „Ko Tu gribi, lai es daru?” un atsaukties Dieva aicinājumam, kad Viņš sauks.

Dienas programmā negaidīts pārsteigums bija kopkora uzstāšanās – tikšanās reizē klātesošo reģiona dziedātāju, mūziķu, reģiona kora vadītāju kopkoris, kas klausītājiem dāvāja trīs dziesmas, tostarp „Dvēseles dziesmu”, ko mākslinieki izpildīja kopā ar tās autoru Ēriku Ešenvāldu pie klavierēm.

Viena no iespējām bija piedalīties draudžu priekšnieku un vadības komandu grupā, kur stāstījām savu pieredzi, runājām par pārstāvēto draudžu esošo, kā arī iespējamo struktūru un kalpotāju pienākumiem. Runājām par to, kādas ir stiprās un kādas vājās puses, lai no tām mācītos. Tā bija lieliska iespēja dzirdēt un pārdomāt citu pieredzes stāstus, lai sekmētu draudžu kalpošanu.

Izvērtējot šo reģionālās tikšanās dienu Liepājā, jāsaka – tā bija iespaidu, informācijas un dziļu mācību piepildīta. Paldies pasākuma organizētājiem par vērtīgu iespēju iedvesmoties, mācīties, iet dziļumā, par saņemto pamudinājumu sekot tam, lai draudzēs un personīgajās dzīvēs nenotiek novirzīšanās no kursa, no istās misijas. Paldies par iespēju satikties ar brāļiem un māsām, dalīties piedzīvotajā, kopā plānot tālāko kalpošanu. Šī ir lieliska iespēja reģionu kalpotājiem satikties tuvāk mājām, tāpēc vēlos aicināt katru draudzes kalpotāju izmantot šādu iespēju mācīties un satikties katru gadu.

Kristīne Jaunzeme
Priekules draudze

Dziesma Latvijas dvēselei

LATVIJAS BAPTISTU DRAUDŽU VIII DZIESMU SVĒTKI

Oļegs Jermolājevs

Cēsu draudzes mācītājs

2015. GADA 13. - 19. JŪLIJS, CĒSIS

Šogad aprit 90 gadi kopš pirmajiem Latvijas Baptistu draudžu savienības Dziesmu svētkiem, kuri notika tālajā 1925. gadā no 20. – 21. jūnijam Liepājā. Tajos piedalījās 1100 dziedātāju.

Lielākais Dziesmu svētku koristu skaits, ko veidoja aptuveni 1400 dziedātāju, pulcējās LBDS 2. Dziesmu svētkos 1935. gadā no 9.–10. jūnijam Liepājā. Nevienos no nākamajiem Dziesmu svētkiem nav izdevies pulcēt kopā tik lielu dziedātāju skaitu kā pirmajās divās reizēs.

VĒRTĪBU NESĒJI

Baptistu draudžu dziedāšana gan neiesākās ar Dziesmu svētkiem, tajos rezultējās gadu desmitiem izkoptās dziedāšanas tradīcijas, un varam būt lepnī par senu četrbalsīgas dziedāšanas tradīciju. 1925. gada pavasarī Jānis Kronlīns rakstīja: „Jau vairāk kā pusgadsimtenis pagājis no tā laika, kad Latvijas baptistu draudzēs sāka skanēt pirmās četrbalsīgās dziesmas. ... No niecīga sākuma mūsu draudžu kori izveidojušies par ievērojamiem reliģisku un māksliniecisku vērtību nesējiem. Redzot mūsu lielākajās draudzēs brašus un labi mācītus korus, dzirdot viņu daiļskanīgās dziesmas, grūti pat priekšā stādīties tās grūtības, ar kādām bija jācinās mūsu celmlaužiem viņu dziesmu laukā.”

Tā J. Kronlīns raksturoja kora dziedāšanas izaugsmi kopš baptsisma sākuma laikiem Latvijas teritorijā. J. Kronlīns lepojas ar izaugsmi, kādu piedzīvojuši draudžu kori. Pirmo Dziesmu svētku lielais dalībnieku skaits mudina apzināties dziesmas un mūzikas īpašo vietu baptistu draudžu dzīvē.

1925. gada sākumā 87 baptistu draudzēs bija 9221 draudzes loceklis, 88 kori ar 1987 dziedātājiem. No katriem 10 baptistiem 2 bija dziedātāji koros jeb vairāk nekā 21,5% no draudžu locekļu kopējā skaita.

1935. gada sākumā 108 baptistu draudzēs bija 10521 aktīvo draudzes loceklis, 103 kori ar 2294 dziedātājiem un 50 orķestriem. 1935. gadā vairāk nekā 21,8% no kopējā aktīvo draudzes locekļu skaita bija kora dziedātāji. Redzams, ka vidēji šajā laika periodā katrs piektais baptistu draudzēs bijis saistīts ar kora mūziku vai muzicēšanu.

Šie daži skaitļi norāda uz zināmu ieskatu sava laika baptistu draudžu dzīvē. Ja pieņemam, ka kora dziedāšana nav mazinājusies mūsu draudzēs, tad šodien uz aptuveni 7000 baptistu būtu jābūt 1500 kora dziedātāju. Protams, gadu gaitā bijuši dažādi izaicinājumi, un šie skaitļi nav ne tuvu cerētajiem.

Katri nākamie Dziesmu svētki mums ļauj

uzdot jautājumu, ko dziesma nozīmēja iepriekšējo svētku dalībniekiem. Varam aizdomāties par dziesmu, kura izskanēja Dievam no izglābtu un atjaunotu cilvēku sirdīm. Repertuārs var mainīties katros svētkos, taču tajos visos jāpaliek nemainīgai vēlmei godināt, pielūgt un apliecināt Jēzu Kristu. Lūgsim, lai tas tā notiktu gan Cēsīs, gan visos citos nākamajos svētkos, kurus vēl ceram piedzīvot!

Dziesmu svētki Cēsīs var kalpot par iespēju tuvināties pirmajiem Dziesmu svētkiem. Aicinu katru draudzi, kurā ir koris, bez vilcināšanās pieņemt lēmumu piedalīties Dziesmu svētkos. Katru draudzi, kurā reiz bijis koris, to atkal atjaunot. Arī Cēsu draudzē, kuras vēsturē koris pastāvējis no tās pirmsākumiem, bet dažādu apstākļu dēļ pārstāja darboties vairāk kā desmit gadus atpakaļ, koris tika atjaunots šī gada 1. martā. Man personīgi tas ir liels notikums. Koris simboliski ilustrē draudzi, kura aicināta Kristus vadībā izpildīt brīnišķu un saskaņīgu skaņdarbu Dieva godam.

NENOKAVĒ UN BAUDI

Līdzīgi kā iepriekšējos Dziesmu svētkos, arī Cēsīs tie vispirms pulcinās kopā kora dziedātājus no visām dziedošajām draudzēm. **Koru mūziku** ceram baudīt Dziesmu svētku Atklāšanas koncertā 17. jūlijā pulksten 18:00 Cēsu Sv. Jāņa baznīcā, bet pulksten 22:00 Pils parkā jauniešu kopkoru un mūziķu koncertā, kā arī sestdienas vakara Dziesmu svētku koncertā pulksten 19:00 un svētdienas dievkalpojumā pulksten 12:00 Pils parkā. Kori dalībai Dziesmu svētkos aicināti pieteikties LBDS Muzikālās kalpošanas apvienībā, rakstot: maris@matejs.lv.

Svētku viesiem 17. jūlijā pulksten 20:30 būs iespēja baudīt **pianista Reiņa Zariņa klavierspēles koncertu** Vidzemes koncertzālē „Cēsis”, bet dienu iepriekš, 16. jūlija pievakarē, notiks **bērnu un jauniešu muzikālās apvienības „Būsim kopā” koncerts** Cēsu Sv. Jāņa baznīcā. Dziesmu svētku nedēļā notiks arī apvienības **nometne** Cēsīs. Iecerēts, ka bērni un

jaunieši muzicēs svētku pasākumos no 13. līdz 15. jūlijam. Tuvāku informāciju par dalību bērnu un jauniešu nometnē „Būsim kopā” var iegūt LBDS Muzikālajā apvienībā.

No 13.–19. jūlijam Cēsīs uz **mākslinieku plenēru „IMAGINATIONS”** pulcēsies kristīgie mākslinieki no Latvijas, Igaunijas, Lietuvas un Amerikas Savienotajām Valstīm Čārlza Deivida Kellijā vadībā. Mākslinieki iecerējuši organizēt meistarklases, gleznu izstādi un gleznot Dziesmu svētku lielos koncertus. Tuvāka informācija pieejama, zvanot: 29185550.

Dziesmu svētku nedēļā Cēsīs paredzēts rīkot arī **Baltijas Pastorālā institūta Draftu**. Aicinām puišus no mūsu draudzēm vecumā no 14 gadiem pieteikties, rakstot: **bpi@lbds.lv**.

17. jūlijā no pulksten 13:00–17:00 notiks **vadītāju konference** sadarbībā ar Atēnu Pirmo Baptistu draudzi un *Willow Creek Association* ASV, kurā aicināti piedalīties draudžu mācītāji un vadītāji. Vietu skaits ierobežots. Aicinām savlaicīgi pieteikties, rakstot: **draudze@cesudraudze.lv**.

Dziesmu svētkos nedēļas garumā būs pasākumi un aktivitātes bērniem un jauniešiem, savukārt Pils parkā notiekošo koncertu laikā nodrošināsim bērnu pieskatīšanu. Aicinām draudzes piedalīties ar aktivitātēm bērniem un jauniešiem 17. un 18. jūlijā, kad tiks organizēti **pasākumi bērniem ar nosaukumu „Svētki tavā pilsētā”**. Tuvāka informācija un pieteikšanās pasākumu organizēšanai vai līdzdarbībai iespējama, sazinoties ar LBDS Svētdien-skolu apvienību, rakstot: **sa@lbds.lv**.

PIESAKIES VAI JAUTĀ

Iepriekšējos mēnešos rakstījām par iespēju pieteikties brīvprātīgo kalpošanai no 13.–15. jūlijam labdarības pasākumos pilsētvidē, sociālās kalpošanas un svētku pasākumos, kā arī bērnu nodarbībās no 16.–19. jūlijam. Pieteikties varat, zvanot: **26859823** vai rakstot: **edgarspakalns@gmail.com**.

Aicinām reģistrēties dalībai Dziesmu svētkos, kā arī sekot līdzi aktualitātēm, tostarp par nokļūšanas iespējām, nakšņošanu un ēdināšanu LBDS mājas lapā **www.lbds.lv** vai Cēsu baptistu draudzes mājas lapā **www.cesudraudze.lv**. Tuvāka informācija visos jautājumos, zvanot: **26315231** vai rakstot: **draudze@cesudraudze.lv**.

Kā redzams, iecerēti daudzi un dažādi pasākumi. 1. aprīlī būs atlikušas 103 dienas līdz Dziesmu svētku nedēļas sākumam. Aicinām draudzēs un ģimenēs lūgt katru dienu par to, lai iecerētais ir pagodinājums Jēzum Kristum un par svētību dalībniekiem, svētku viesiem un Cēsu pilsētā.

No draudzes uz draudzēm

DRAUDŽU
DIBINĀŠANAS
KONFERENCE

RĪGA, LATVIJA
JAUNASDRAUDZES.LV

VAIRĀK INFO:
KASPARS.STERNS@LBDS.LV
26554780

IZAICINĀJUMS

Evaņģēlijos mēs varam lasīt, ka Jēzus grib celt savu draudzi. Viņš ir devis pavēli, lai mēs darām par mācekļiem visas tautas un ļaužu grupas (Mateja 28:18-20). Visa Apustuļu darbu grāmata vēsta par to, kā Evaņģēlijs pieaug spēkā un kā draudze aug un iesniedzas visos sabiedrības slāņos. Jēzus savu darbu turpina gan caur esošām, gan jaunām draudzēm. Mēs sludinām Kristu, lai varētu rasties jaunas kopienas un ļaužu grupas, kur notiek kristīgā sadraudzība. Bet kas īsti ir draudžu dibināšana? Vai šodien draudžu dibināšana ir aktuāla? Kādēļ draudžu dibināšana ir tik vitāli svarīga, lai aizsniegtu cilvēkus mūsdienu kultūrā? Kā mēs varam iesaistīties draudžu dibināšanā? Par to un citiem jautājumiem tiks runāts un domāts draudžu dibināšanas konferencē „Izaicinājums 2015”.

Konferences mērķis ir palīdzēt kristiešiem padziļināt Evaņģēlija izpratni, iedvesmot viņus iesaistīties draudžu dibināšanā, kā arī stiprināt draudžu dibināšanas vadītājus un komandas.

Konferences īpašie viesi un runātāji būs:

Dītrihs Šindlers – draudžu dibinātājs, kurš nodibinājis vairākas draudzes Vācijā un pašlaik darbojas kā draudžu dibināšanas kustības vadītājs Vācijā.

Peips Sārs – nodibinājis „Krustceles” draudzi Tartu un pašlaik atbalsta jaunas draudzes veidošanu Tallinā. Darbojas arī kā draudžu dibināšanas kustības vadītājs Igaunijā.

Pēteris Sproģis – LBDS bīskaps, vizionārs

Kaspars Šterns – LBDS bīskapa vietnieks draudžu dibināšanas jautājumos un draudzes dibinātājs Ādažos.

Konferences laikā dalībniekiem būs iespēja meklēt atbildes uz šādiem jautājumiem: Kāds ir Evaņģēlijs, un kāpēc tas mums ir svarīgs? Kāpēc mūsdienu pasaulē Dievs joprojām vēlas darboties caur draudzēm? Kāds ir draudžu dibināšanas mērķis? Kuriem kristiešiem ir jāiesaistās draudžu dibināšanā? Kāpēc draudžu dibināšana nav “solo gājiens”? Ja Jēzus ir Kungs, tad...?

Konferencē būs iespēja apmeklēt darba grupas, kurās gūt praktiskus padomus evaņģelizācijā, mācekļībā, misijā – kam tas ir jādara un kam tas ir domāts? Apgūsim, kā izprast apkārtējo kultūru, lai saprotamāk parādītu evaņģēliju. Mācīsimies, kādam jābūt vadītājam un kā pavairot šīs spējas, kā veidot jaunu komandu, saprast savu aicinājumu un palīdzēt to darīt citiem. Būs iespēja uzzināt, kā izmantot Dieva stāstu, lai saviem draugiem un apkārtējiem brīvā gaisotnē pasludinātu evaņģēliju un kā paralēli kalpot un parādīt viesmīlību viņiem. Kā arī iepazīsimies ar dažādām metodēm un draudzes dibināšanas modeļiem. Darba grupas vadīs pieredzējuši draudžu dibinātāji no Latvijas. Paredzētas arī tikšanās neformālā gaisotnē ar konferences lektoriem.

Konference “Izaicinājums 2015” notiks Latvijas Baptistu draudžu savienības ēkā, Rīgā, Lāčplēša 37, **no 17. līdz 18. aprīlim**
Dalības maksa: EUR 10

Pieteikšanās un vairāk informācijas:
Kaspars Šterns – tālr. 26554780,

e-pasts: izaicinajums15@gmail.com un mājas lapā: www.jaunasdraudzes.lv

Ja Tu vēlies uzzināt vairāk par draudžu dibināšanu, iesaistīties tajā vai atbalstīt tos, kas jau kalpo šajā jomā, Tu esi laipni aicināts!

ENTRUST – UZTICIES!

entrust⁴
Multiplying Leaders for Multiplying Churches

Mācekļība sievietēm. Sieviete kalpo sievietei.
www.entrust4.org/about/our-ministries/wwmt

LBDS Sieviešu kalpošanas apvienība pagājušā gada rudenī organizēja apmācību semināru ar misijas ENTRUST piedāvāto programmu. Tā ietver mācekļības principus, lai sieviete pati iesakņotos Kristū un varētu kalpot sievietēm gan individuāli, gan arī apgūtu prasmes vadīt mazo grupu.

Šogad pirmā grupa mācīsies tālāk nākamo kursu, taču ir iespēja uzsākt apmācības jaunām dalībniecēm. Mācību kursa īpatnība ir tāda, ka jāmācās jau mājās pirms tikšanās seminārā.

Uz jauno apmācību kursu aicinātas kristīgo draudžu sievietes (vēlams ar draudzes mācītāja rekomendāciju); sievietes, kuras apzinās savu spēju pulcināt citas sievietes un vēlas pieaugt caur grupas kopību; sievietes, kuras pēc apmācības kursa beigšanas ir gatavas apmācīt citas vadītājas gan draudzē, gan misijas vietās. Pirmā kursa apmācībā iekļautas tēmas:

- Pieaugušo izglītība – pieaugušo vajadzības iepretim skolotāju ieradumiem;
- Kā mācīja Jēzus?;
- Kā uzdot pareizos jautājumus?;
- Pieaugušo sagatavošana – mērķis un iespējas;

- Mazo grupu vadīšana;
- Semināru plānošana;
- Pavairošanas stratēģijas izveide;
- Perspektīvas nozīme un pārveide.

Mācību datumi plānoti divas nedēļu nogales: **no 15. - 18. oktobrim un no 22. - 25. oktobrim** (no ceturtdienas vakara līdz svētdienas pēcpusdienai!) Rīgā, Lāčplēša ielā 37.

Pieteikšanās līdz 15. maijam.

Mācības notiks angļu valodā, pilna kursa apguve ir 4 gadi. Pieteikšanās un informācija par mācību materiālu un kursa izmaksām LBDS Sieviešu kalpošanas apvienībā, zvanot: 27037931, 26352823 vai e-pasts: marta.kalpo@lbs.lv

Piedāvājam draudzēm iespēju mazā grupā apgūt kursu „Staigājot ar Kristu” latviešu valodā divas reizes mēnesī. Grupas vadītāja iespēju robežās dotos uz jūsu draudzi, iepriekš par to vienojoties.

Agnese Spura teic: „Tās ir interesantas, kvalitatīvas un dinamiskas apmācības, kas paplašina ierastās mācīšanās robežas. Ieguvu padziļinātas zināšanas par to, kā labāk veidot grupu nodarbību. Svarīgi ir jau iepriekš izlasīt un izpildīt rokasgrāmatā dotos uzdevumus. Un svarīgi nebaidīties, bet izbaudīt!”

Vai mīlestības var būt par daudz?

Šis bija viens no daudzajiem jautājumiem, kas izskanēja Misijas draudzes Ādažos rīkotajā seminārā „Bērna pozitīva disciplinēšana”.
Lektore – ģimenes psihoterapeites Kristīne Maže un Vita Kalniņa – atbildes prata rast uz katru no tiem.

Kāda semināra apmeklētāja, divu dēlu māmiņa, vairākkārt apliecināja – nav starpības, cik bērnam gadu. Par autoritāti savā starpā karo gan brāļi un māsas ar pavisam mazu gadu starpību, gan arī skolnieki ar tikko staigāt sākušiem ģimenes locekļiem. Tamdēļ kafijas pauzē tik pieprasīts bija jautājumu lapiņām paredzētais groziņš.

Vai bērnu drīkst pērt? Vai pareizi ir samīļot bērnu, ja mamma vai tētis dusmīgs? Kā panākt, lai bērns klausā? Psihologe, ģimenes psihoterapeite un trīs bērnu mamma Vita Kalniņa teic: „Ja cieni sevi kā mammu, nedomā par sevi, ka esi slikta mamma, tad tev noteikti atradīsies īstie vārdi, ko katrā situācijā pateikt savam bērnam, un tie ies no sirds uz sirdi. Jo bērnam vajag labu, nevis ideālu, perfektu mammu.” Tik vienkārši, vai ne? Un tomēr, kā mēs visas (un visi) zinām, itin bieži realitāte ir cita. Mēs dusmojamies, mēs sakliedzam uz bērnu, kāds varbūt pat uzšauj pa dupsi... Iespējams, tev palīdzēs dažas atziņas, ko seminārā pauda abas viesiņas.

Pirmā no tām skan šādi: **līdzsvars starp mīlestību un disciplinēšanu.**

Kā to panākt? Izvērtē, kurš no četriem vecāku tipiem tu esi.

1. Pielaidīgais – tāds, kas baidās no saviem bērniem, viņu reakcijas, ja pateiksi nē, kad viņi kaut ko prasa.

2. Kontrolējošais – tāds, kas pamet novārtā savus bērnus, bēg no viņiem. Ne burtiskā nozīmē, protams, bet, piemēram, regulāri izvairoties spēlēt kopā ar savu dēlu vai meitu.

3. Autoritārais – tāds, kas cīnās ar saviem bērniem. Jūsu komunikācija galvenokārt sastāv no tā, ka cenšaties gūt virsroku cits pār citu, un šādās ģimenēs itin bieža parādība ir balss pacelšana.

4. Autoritatīvais – tāds, kas ir sadraudzībā ar saviem bērniem, precīzi jūt viņus un zina viņu vajadzības un to, kā uz tām reaģēt. Un bērni viņu ciena un paklausa.

Tu jau saproti, ka ideālais ir pēdējais variants, un, zini, Kristīne Maže atklāja vēl kādu svarīgu neirozinātnē pierādītu patiesību – mūsu smadzenes mainās visu mūžu, tikai ar gadiem tas notiek lēnāk. Tātad nav svarīgi, kuram vecāku tipam pieskaiti sevi, svarīgi, vai vēlies mainīties un, kaut arī maziem soliņiem, tomēr tuvojies tai pēdējai – autoritatīvajai kategorijai.

Nākamās atziņas lai tev kalpo kā vērtīga

ceļamaize grūtajā pārgājienā no vienas kategorijas uz to ideālo.

1. NAV svarīgi, cik bieži mēs pārraujam kontaktu jeb strīdamies, IR svarīgi, cik ātri mēs to atkal atjaunojam. Tas gan lielā mērā atkarīgs arī no bērna vecuma, jo salīgt ar pusaudzi būs grūtāk, nekā, piemēram, ar piecgadnieku, taču tu esi pieaugušais. Tātad saprātīgāks, un visa atbildība par radušos situāciju jāuzņemas tev. Tas savukārt nozīmē tikai to, ka tu nedrīksti stundām vai pat dienām ilgi klusēt, nerunāt, jo esi dusmīga, vai rīkoties kā citādi – bērnišķīgi. Konflikts vai pat mazs strīds jāatrisina, iespējami ātrākā laikā izrunājoties.

2. Lai bērni sekotu mūsu vadīšanai, kādreiz ir jāseko arī viņiem. Jā, tas nozīmē, ka ir reizes, kad tev jāpaklausa savam bērnam. Ja viņš tevi aicina paspēlēt kopā, tev tas ir jādara. Protams, ir situācijas, kad to nav iespējams izdarīt, taču bērns nedrīkst saņemt atteikumu ikreiz, kad viņš lūdz tevi parotāļāties.

3. Spēlējoties esi viņam līdzās un darbojies kā sporta komentētājs. Laiku pa laikam bērnam ir nepieciešams, lai mamma vai tētis vienkārši apsežās blakus viņam uz grīdas, vēro, ko viņš dara, un nosauc šīs darbības vārdā: „Tagad tu ar zaļo kravas auto ved malku uz pili... Mājai skurstenis būs no zaļajiem kluciņiem... Lelle Annai šodien gan skaista, sarkana kleita ar mežģinēm, viņa jau var iet uz balli...” Esi vērīga, un arī domās kopā ar savu bērnu, nevis rītdienas gaidāmajos darbos.

4. Atceries – ja pusaudzis tevi nosauc par galīgi nestīlīgi ūģerbušos vai pasaka ko citu aizskarošu, tad tikai tāpēc, ka tavs bērns sasniedzis vecumposmu, kad viņam ir svarīgi būt atšķirīgam no saviem vecākiem. Neuzmet lūpu un netaisi traci. Tas nenozīmē, ka tu patiešām esi aizkavējies vairākus gadu desmitus senā modes pasaulē vai, ka bērns tevi vairs neciena, nemīl. Tā nav, un pēc kāda laika situācija noteikti mainīsies, taču, ja respektēsi viņa vecumposmam raksturīgās vajadzības, būsi tikai ieguvēja.

5. Bērna emocionālo bāku spēj piepildīt tikai vecāki, nevis draugi vai pasākumu apmeklēšana. Visas šīs lietas gan arī ir ļoti vajadzīgas, taču vienkārša kopā būšana ar vecākiem bērnu pamatīgi uzlādē. Kristīnes Mažes piemērs: kādu rītu viņas vīrs veda vienu no četriem dēliem uz bērnudārzu, bet mazais pirmo reizi negribēja turp doties.

Rotaļīgums dod dzīvīgumu.

Tētis izlēma aiziet uz tuvējo dīķi un mazliet paslidot ar puiku. Pēc tam mazais pats gribējis ātrāk nokļūt bērnudārzā.

6. Esot kopā ar bērnu, bērns iemācās būt kopā ar sevi. Rotaļājieties bez noteikumiem. Strukturētās spēles, tādas kā riču raču, cirks vai līdzīgas atstāj citai reizei.

7. Pievērs bērnam nedalītu uzmanību arī tad, kad viņš nav pastrādājis kādu nedarbu. Bērni ir vērīgi un prot pielāgoties. Mazais ātri vien liks aiz auss, ka mamma viņam pievērsas tikai tad, kad viņš slikti uzvedas, un tā arī rīkosies, lai tevi ieinteresētu.

8. Neprasi no bērna, lai viņš būtu perfekts. Ir jābūt pietiekami labi, nevis perfekti, jo pēdējais bērnam rada stresu.

9. Interesējies par bērna jūtām, nevis pašu notikumu. Nevaicā, kas un kā notika, bet paaugstinājies, kā viņš tad jutās, ko tas nozīmēja viņam?

10. Uzslava bez paskaidrojumiem patiesībā ir kontrole. Tā tu parādi, kā bērns var būt labs pret tevi, bet galvenais jau ir iegūt cieņu. Piemēri. **Nepareizi:** „Tu uzņēmēji ļoti skaistu māju.” **Pareizi:** „Tu esi izkrāsojis māju skaisti sātā tonī.”

Sagatavoja **Sigita Āboltiņa**

Foto: **Edgars Duks**

ATCERIES!

Nesalīdzini savu bērnu ar citiem.

Mazam bērnam ir grūti ilgāku laiku atcerēties noteikumus un grūti nepakļauties savam impulsam neklausīt.

Samīļo savu bērnu arī tad, ja esi dusmīga, jo viņam vajag drošību.

Bērnam vajag mantas, caur kurām izreaģēt dusmas, un šajā brīdī esi viņa tuvumā.

1

2. Moz. 37; 1. Kor. 9
Pateiksimies par LBDS Reģionālajām tikšanās.
Pateicība ikvienam dalībniekam, aizlūdzējam un veidotājam.

2

Zajā ceturtdiena.
2. Moz. 38; 1. Kor. 10:1-11:1
Pateiksimies un lūgsim par Jūrmalciema draudzi un sludinātāju **Kārli Baštiku**.

3

Lielā piektdiena.
2. Moz. 39; 1. Kor. 11:2-34
Pateiksimies par Kristus upuri.

4

2. Moz. 40; 1. Kor. 12
Lūgsim par cilvēkiem, kas šajās dienās ieies dievnamos, lai Svētais Gars aizskar viņu sirdis.

5

Kristus Augšāmcelšanās svētki – Pirmās Lieldienas.
3. Moz. 1; 1. Kor. 13
Kristus ir augšāmcēlies! Patiesi augšāmcēlies!

6

Otrās Lieldienas.
3. Moz. 2; 1. Kor. 14
Bērnu sporta diena Viesītē.

7

3. Moz. 3; 1. Kor. 15
Pateiksimies un lūgsim par Kandavas draudzi un sludinātāju **Oskaru Jēgermani**.

8

3. Moz. 4:1-5:13; 1. Kor. 16
Lūgsim par Horvātijas Baptistu savienību ar 48 draudzēm un 2000 locekļiem.

9

3. Moz. 5:14-6:7; 2. Kor. 1:1-11
Lūgsim par Garīdznieku brālību un tās priekšsēdētāju **Edgaru Maži**.

10

3. Moz. 6:8-7:38; 2. Kor. 1:12-2:11
Lūgsim par valstīm, kur notiek karadarbība.

11

3. Moz. 8; 2. Kor. 2:12-3:18
Lūgsim par Jordānijas Baptistu savienību ar 21 draudzi un 1200 locekļiem.

12

3. Moz. 9; 2. Kor. 4:1-5:10
Lūgsim par vajātiem kristiešiem pasaulē.
12. aprīlī 11:00 Rīgas Semināra draudzē sludinātāja Kārļa Kārklīņa amatā izešanas dievkalpojums. Viesi: bīskaps Pēteris Sproģis, mācītājs Dr. theol. Ilmārs Hiršs, Rīgas Vilandes draudzes mācītājs Ģirts Ašņevics, Norčēpingas draudzes mācītājs M. Rudena.

13

3. Moz. 10; 2. Kor. 5:11-6:10
Lūgsim par jaunu draudžu dibināšanas vietu Nīcā.

14

3. Moz. 11; 2. Kor. 6:11-7:16
Pateiksimies un lūgsim par Ķemeru draudzi un mācītāju **Ivanu Rošioru**.

15

3. Moz. 12; 2. Kor. 8-9
Lūgsim par Sirijas Baptistu savienību ar 10 draudzēm, 3 grupām un 600 locekļiem.

16

3. Moz. 13; 2. Kor. 10:1-12
Pateiksimies un lūgsim par Krimuldas draudzi un sludinātāju **Fridrihu Kaptānu**. Pateiksimies par draudzes 20 gadiem un lūgsim par tālāko darbību.

17

3. Moz. 14:1-32; 2. Kor. 10:13-12:13
Lūgsim par konferenci „Izaicinājums”, kas šodien sākas.
17.-18.04. Draudžu dibināšanas konference “Izaicinājums 2015”.

18

3. Moz. 14:33-57; 2. Kor. 12:14-13:14
Lūgsim par Zviedrijas Baptistu savienību ar 200 draudzēm un 17500 locekļiem.

19

3. Moz. 15; Gal. 1:1-10
Lūgsim par trūcīgajiem.
19.04. Ogres Trīsvienības draudzes gadassvētki.

20

3. Moz. 16; Gal. 1:11-24
Pateiksimies par Dieva apsolījumiem.

21

3. Moz. 17; Gal. 2
Pateiksimies un lūgsim par Kuldīgas draudzi un draudzes priekšnieku **Jāni Jūrmali**.

22

3. Moz. 18; Gal. 3
Lūgsim par Serbijas Baptistu savienību ar 69 draudzēm un 1983 locekļiem.

23

3. Moz. 19; Gal. 4
Lūgsim par garīgu atmodu Latvijā.

24

3. Moz. 20; Gal. 5
Pateiksimies un lūgsim par Liepājas Ciānas draudzi un mācītāju **Andri Biti**.

25

3. Moz. 21:1-22:16; Gal. 6
Lūgsim par Azerbaidžānas Baptistu savienību ar 22 draudzēm un 3000 locekļiem.

26

3. Moz. 22:17-33; Ef. 1
Lūgsim par jaunu draudžu dibināšanas vietu Rembatē.

27

3. Moz. 23; Ef. 2
Pateiksimies par šodienu. Paldies, Dievs, ka esi ar mani!

28

3. Moz. 24; Ef. 3
Pateiksimies un lūgsim par Liepājas krievu draudzi "Evanģēlija balss" un mācītāju Sergeju Garkušu.

29

3. Moz. 25; Ef. 4:1-16
Lūgsim par mūsu draudžu vienotību.

30

3. Moz. 26; Ef. 4:17-32
Pateiksimies un lūgsim par Liepājas Nācaretes draudzi un mācītāju **Egilu Ķeiri**.
30.04.- 02.05. Garīdznieku brālības rīkotais Garīdznieku laulību seminārs Igates pilī.

SIRSNĪGI SVEICAM JUBILEJĀ!

“Dievam nekas nav neiespējams.” Lūkas 1:37

30. aprīlī Auces draudzes sludinātājam **Aldim Šneideram** aprit 50 gadi.

LBDS KONGRESS 2015

SESTDIEN, 18.jūlijā, plkst. 9:30-15:00 Cēsīs

PIETEIKŠANĀS

Lūdzam Kongresa delegātu un viesu sarakstu (VĀRDS, UZVĀRDS, DZIMŠANAS GADS, TĀLRUNIS, EPASTS, DRAUDZE, STATUSS) protokola izraksta veidā ar draudzes vadītāju parakstiem sūtīt uz: LBDS, Lāčplēša ielā 37, Rīga, LV-1011, vai e-pastu: kanceleja@lbds.lv (pēc tam nosūtot arī protokola izraksta oriģinālu).

Termiņš: šī gada 15. jūnijs.

DALĪBAS MAKSA

Dalības maksa ir **EUR 12** par katru delegātu vai viesi. Dalības maksā iekļautas Kongresa sagatavošanas izmaksas, pusdienas, kafijas pauzes, Kongresa mapes sagatavošana u.c.

Lūdzam iemaksāt LBDS bankas kontā **līdz 1. jūlijam.**

Latvijas Baptistu draudžu savienība

Reģ. nr. 90000085765

SEB banka, LV03UNLA0002000701314 vai

Swedbanka, LV11HABA0551025781934

Norāde: Kongresa dalībnieku iemaksas par (draudzes nosaukums), pārstāvju skaits.

DELEGĀTU UN VIESU IEVĒLĒŠANAS KĀRTĪBA

Aprēķini jāizdara, ņemot vērā draudzes locekļu skaitu uz 2015. gada 1. janvāri:

Ja draudzes locekļu skaits ir mazāks par 50 – jāievēl 1 delegāts;

Ja draudzes locekļu skaits ir lielāks par 50, tad no katriem pilniem 50 – jāievēl 1 delegāts, no atlikuma, kas ir 25 un vairāk, – vēl 1 delegāts;

Papildus no katras draudzes, neatkarīgi no draudzes locekļu skaita, – vēl 1 delegāts.

Šī gada Kongresā laicīgi pieteikto viesu skaits netiek ierobežots.

Dalībnieka delegāta statuss Kongresā ir Garīdznieku brālības ordinētiem garīdzniekiem, kuri dalībnieka draudzē vai dalībnieka pārraudzībā esošās jaundibināmās draudzēs kalpo kā draudzes mācītāji vai sludinātāji. LBDS garīdznieki, pamatojoties uz LBDS Satversmes punktu Nr. 6.3.2., nav jāievēl (taču ir jāpiesaka). Viņi automātiski ir Kongresa delegāti, bet tas neatbrīvo viņus no Kongresa dalības maksas.

Priekšlikumi par Kongresa darba kārtībā iekļautajiem jautājumiem iesniedzami LBDS Padomei rakstiskā veidā līdz šī gada 15. maijam.

Kristus mīlestībā,

LBDS izpilddirektore **Žanna Drūnese**

Lieldienas ar misiju

Cienījamie "Baptistu Vēstneša" lasītāji!

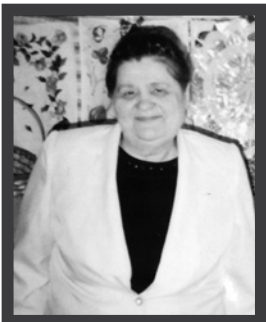
Mēs aicinām ikvienu draudzes locekli piedalīties žurnāla maija numura veidošanā, iesūtot aprakstus, kā Jūs, Jūsu draudze vai kalpošanas grupa ir praktiski pasludinājusi Evaņģēliju savas pilsētas vai apkārtnes iedzīvotājiem Lieldienu laikā. Jūsu stāsti iedrošinās un būs par svētību citiem lasītājiem!

Aprakstus un fotogrāfijas par tēmu "Lieldienas ar misiju" gaidīsim līdz 10. aprīlim.

E-pasts: kanceleja@lbds.lv vai pasts: LBDS, Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011.

Valentīna Sisene

1942 – 2015

Pirmdien, 2. martā, 73 gadu vecumā mūžībā aizgāja mūsu mīļā māsa, mamma, vecmamma un vienkārši apbrīnojama sieviete **Valentīna Sisene**. Savu

kristīgo ceļu viņa uzsāka 1955. gadā Sibīrijā. Valentīna aktīvi iesaistījās mūsu Kunga darbā – piedalījās pagrīdes draudzes dzīvē un kalpoja par svētīdienskolas skolotāju. Daudzi bērni iepazīna Jēzu, pateicoties viņas

kalpošanai. Valentīna nepārstāja ticēt arī tad, kad valdošā vara centās viņu apspiest. Šajā grūtajā un bīstamajā laikā mūsu Kungs brīnumainā veidā pasargāja viņu no ļaunuma.

1970. gadā Valentīna apprecējās ar Albertu Siseni, viņiem piedzima trīs dēli, un ģimene pārcēlās uz dzīvi Liepājā. Tur Valentīnas vīrs kļuva par mācītāju *Evaņģēlija Balss* draudzē, bet mūsu mīļā māsa – par uzticamu palīgu savam vīram. Dzīves laikā Valentīna pārdzīvoja jaunākā dēla traģisko nāvi, vīra bojā eju, otrā dēla slimību un šķiršanos no trešā dēla. Tomēr Valentīna saglabāja gara modrību, aktīvi piedalījās draudzes dzīvē, vienmēr iestājās lūgšanās un uzmundrināja līdzcilvēkus.

Līdz savas dzīves pēdējai dienai Valentīna bija labs piemērs visiem mūsu draudzes kristiešiem. Pavadot mūsu māsu mūžībā, pārdzīvojām dalītas emocijas – mēs sērojām par zaudējumu un vienlaicīgi jutām prieku, jo Dievs mums devis ticību, ka visi atkal reiz satiksimies Debesīs.

Valentīnas pavadīšana pēdējā gaitā notika 7. martā Liepājas centrālajā kapsētā. Bērēs piedalījās daudzi mūsu pilsētas ticīgie un Latvijas Baptistu draudžu savienības pārstāvis mācītājs Edgars Mažis.

Ar cieņu Sergejs Garkuša, draudzes *Evaņģēlija Balss* mācītājs

SEMINĀRS SIEVIETĒM, KURAS ŠOBRĪD DŽĪVO VIENAS

CHRISTINA BARDILL (psiholoģe, Rīga),
LOTTI SCHUM (atraitne, Šveice),
JANE HOWITT (mācītāja, Skotija)

Seminārs ir domāts sievietēm no visām konfesijām, kuras grib savu dzīvi apzināties un meklē papildījumu Jēzu Kristu tajā dzīves posmā, kurā viņas tagad atrodas.

Lekcijas, grupas diskusijas, individuālas un kopīgas lūgšanas.

Temati:

- Kā atrast savu identitāti Kristū;
- kā dzīvot ar savu seksualitāti; kā saprast procesus, kam ejam cauri vienas;
- kā iegūt spēku caur krīzēm;
- kas ir papildīta dzīve – tās sastāvdaļas;
- kā dzīvot kopienā,
- kā attīstīt savu personīgo kluso laiku;
- kā mēs varam būt noderīgas citiem.

Lektore:

Jane Howitt (mācītāja, Skotijā), Christina Bardill (psiholoģe, Rīga), Lotti Schum (atraitne, Šveicē) un citas sievietes, kuras šobrīd dzīvo vienas, ir atraitnes vai ir šķīrušās.

Rīgā Mārupes ielā 16, 3. Stāvā

Piektdien 17. Aprīlī 18.00-21.00; (ierašanās no pulksten 17.30)

Sestdien, 18. Aprīlī, 10.00-17.00; (ierašanās no pulksten 09.30)

Pieteikšanās: līdz 14. Aprīlim pa tālruni 26295764 (Christina)

vai e-pastu bardill2013@gmail.com

Liepājā Pāvila draudzē, Kuršu ielā 19

Pirmdien un Otrdien 20. un 21. Aprīlī 18.00-21.00; (ierašanās no pulksten 17.30)

Pieteikšanās: līdz 16. Aprīlim pa tālruni 29241517 (Irisa)

vai e-pastu irisast@inbox.lv

Dalības maksa: 5 Euro (Rīgā), 2.50 Euro (Liepājā), maksāt Semināra sākumā, ir iekļautas kafijas pauzes un izdales materiāli.

Informācija: www.christinabardill.lv

RĪGĀ, LĀČPLĒŠA IELĀ 117

1. MAIJĀ

DZIESMU DIENAS koncerti

11:00 MŪZIKLS „SNIEGA KĒNIŅIENE”
KRISTĪGĀ BĒRNU UN JAUNIEŠU MUZIKĀLĀ KUSTĪBA „BŪSIM KOPĀ”

15:00 KONCERTS „TIK ĻOTI”
BĒRNU KOPKORIS, SOLISTI UN ORKESTRIS

ORGANIZĒ – LBDS SVĒTĪDIENSKOLU APVIEŅĪBA | ATBALSTA – LBDS MUZIKĀLĀS KALPOŠANAS APVIEŅĪBA

Istā
Mīlestība
Gaida

Festivāls
jauniešiem

www.istamilestibagaida.lv

Sveicam jaunajā mājaslapā www.lbds.lv!

Latvijas Baptistu
draudžu savienība

Piedalies arī Tu

jaunās LBDS mājaslapas satura veidošanā,
iesniedzot mums šādu saturu:

- ✓ Draudžu ziņas un aktualitātes
- ✓ Draudžu avīzes un izdevumus
- ✓ Draudžu kalendāros notikumus
- ✓ Garīdznieku svētrunas un publikācijas

→ sūti uz kanceleja@lbds.lv

Nepalaid garām!

Papildus piedāvājam draudzēm,
kurām nav savas mājaslapas, kā arī
atsevišķiem draudžu pasākumiem
izveidot bezmaksas "minisaitu" un
uzturēt to uz LBDS servera!

Vairāk info: www.lbds.lv/minisaiti

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 67223379, e-pasts: vestnesis@lbds.lv, kanceleja@lbds.lv

baptistu
vēstnesis

Izdevumu sagatavoja: biskaps Pēteris Sproģis, Žanna Drūnese, Sigita Āboltiņa, Līvija Godiņa, Elza Roze, Agnese Spura
maketētājs Filips Tālbergs

Konts draudžu iemaksām, Baptistu Vēstneša iemaksām un ziedojumiem:
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765
A/S SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

www.lbds.lv